

Soc regidor/a de seguretat ciutadana, i ara què?

Les principals 150 preguntes

Col·lecció Soc regidor/a, i ara què? núm. 9

Mandat 2023-2027

Fundació
Aula d'Alts
Estudis Electes

Càtedra
Enric Prat de la Riba
d'Estudis Jurídics Locals

UAB
Universitat Autònoma
de Barcelona

Soc regidor/a de seguretat ciutadana, i ara què?

Les principals 150 preguntes

Soc regidor/a de seguretat ciutadana, i ara què?

Les principals 150 preguntes

Joan Miquel Capell i Manzanares
Cap del Gabinet de Prevenció i Seguretat
Àrea de Presidència
Diputació de Barcelona

Associació
Catalana
de Municipis

Col·lecció

Soc regidor/a, i ara què?

Directora de la col·lecció

Judith Gifreu i Font

Coordinadora editorial

Joana Ortega i Alemany

Primera edició: juny del 2015

Segona edició: juny del 2019

Tercera edició: maig 2023

Quarta edició: juny 2023

© Associació Catalana de Municipis

València 231, 6a

08007 Barcelona

www.acm.cat

acm@acm.cat

Disseny gràfic:

Eumogràfic

Maquetació i impressió:

Cèltica Impressió, S.L.

Dipòsit Legal: B7570-2023

ISBN: 978-84-127030-0-9

Índex

Presentació	15
Abreviatures	19
Primera part. La conceptualització de la seguretat	23
1. Les polítiques públiques de seguretat	25
1. Què entenem per seguretat?	
2. Què és la seguretat humana?	
3. Què és la seguretat ciutadana?	
4. Què és la seguretat pública?	
5. A qui atribueix la legislació espanyola la competència en seguretat pública ?	
6. Què són les polítiques públiques de seguretat?	
7. Quines estratègies es poden aplicar en les polítiques públiques de seguretat?	
8. Què és el Pla General de Seguretat de Catalunya?	
9. Què són els plans locals de seguretat?	
10. Quines funcions tenen els alcaldes/alcaldesses en matèria de seguretat?	
2. El sistema de seguretat pública de Catalunya	30
11. Què és la Junta de Seguretat de Catalunya?	
12. Què és i qui integra la Junta Local de Seguretat?	
13. Quines funcions té la Junta Local de Seguretat?	
14. Què és la Mesa de coordinació operativa?	
15. Qui integra la Mesa de coordinació operativa?	
16. Quines funcions té la Mesa de coordinació operativa?	
17. Què és la Comissió de Policia de Catalunya?	
18. Qui integra la Comissió de Policia de Catalunya?	
19. Què és el Consell de Seguretat de Catalunya?	
20. Quines funcions té el Consell de Seguretat de Catalunya?	
21. A qui correspon la coordinació de les policies locals a Catalunya?	

22. A quines funcions s'ha d'estendre la coordinació de l'activitat de les policies locals en tots els casos?

3. La protecció de la seguretat ciutadana37

23. Qui té la consideració d'autoritat als efectes de la Llei orgànica de protecció de la seguretat ciutadana?
24. Quins són els principis rectors de l'acció dels poders públics en relació amb la seguretat ciutadana ?
25. En matèria de seguretat ciutadana hi ha un deure de col·laboració de les autoritats i dels funcionaris públics?
26. Quines obligacions i drets té el titular del document nacional d'identitat?
27. Qui pot ser considerat organitzador promotor de les reunions i manifestacions en lloc de trànsit públic?
28. Els agents de la policia local poden demanar la documentació per identificar a qualsevol persona?
29. En quins supòsits la policia pot prohibir temporalment la circulació per un carrer o per una via pública?
30. Els agents de l'autoritat poden fer escorcolls superficials de persones i de les bosses, portamonedes, o altres objectes que portin en la via pública?
31. Es poden decomissar temporalment els objectes perillosos que els policies trobin en un escorcoll?
32. Fins quina edat estan exemptes de responsabilitat administrativa les persones que contravinquin el que disposa la Llei Orgànica de Protecció de la Seguretat Ciutadana?
33. El consum de drogues o la tinença il·lícita en la via pública és una infracció?
34. Es poden sol·licitar o acceptar serveis sexuals en la via pública?

35. La desobediència o la resistència a les instruccions o ordres que dona la policia local pot ser considerat una infracció?
36. Què s'entén per infraestructures o instal·lacions en què es presten serveis bàsics per a la comunitat en la Llei de protecció de la seguretat ciutadana?

Segona part. Els operadors de la seguretat 43

- 1. La policia local 45**
37. Com defineixen les lleis el cos de la policia local?
38. Quins municipis poden disposar de servei de policia local a Catalunya?
39. Quines són les competències de les policies locals?
40. Els membres de les policies locals tenen el caràcter d'agents de l'autoritat?
41. Qui comanda la policia local?
42. Qui és el cap de la policia local?
43. Quines escales i categories té un cos de policia local a Catalunya?
44. Són les mateixes que a la Policia de la Generalitat/ Mossos d'esquadra?
45. Qualsevol persona pot executar les tasques de policia local?
46. Es poden difondre dades personals o professionals dels membres de les forces i cosos de seguretat?
47. Els agents de la policia local poden executar serveis sense l'uniforme reglamentari?
48. Poden els policies locals a Catalunya exercir les seves competències fora dels límits del terme municipal?
49. Els municipis limítrofs poden associar-se per la prestació de servei de policia local a Catalunya?
50. Poden existir cossos de policials provincials o comarcals?
51. A qui correspon la formació de les policies locals a Catalunya?

52. En un municipi que no disposi de policia local està previst en la normativa que algú executi les seves funcions ?
53. Què és el Registre de les policies locals de Catalunya?
54. Els policies locals estan obligats a portar un document que acrediti la seva identitat?

2. La Policia de la Generalitat/Mossos

d'Esquadra 51

55. Quines competències te la Policia de la Generalitat/Mossos d'Esquadra?
56. Quina és l'estructura territorial de la policia de la Generalitat/ Mossos d'Esquadra?
57. Quins serveis es materialitzen des d'una Àrea Bàsica Policial?
58. Qui s'encarrega de les investigacions de delictes més complexes en una Àrea Bàsica Policial?
59. Els serveis i els recursos més especialitzats de policia com els tècnics en desactivació d'explosius (TEDAX-NRBQ), els efectius per restablir l'ordre públic (BRIMO), els laboratoris de Policia Científica, els membres de les Unitats marítimes, drons, o els escortes on, estan ubicats? Si són necessaris per a un servei, com es poden sol·licitar?

3. Les forces i cossos de seguretat

de l'Estat 53

60. Quines funcions exerceix la Guàrdia Civil i el Cos Nacional de Policia a Catalunya?
61. Quins són els comandaments de les Forces i Cossos de seguretat de l'Estat a Catalunya?

4. El cos d'agents rurals 54

62. Qui constitueix el Cos d'Agents Rurals?
63. Quines tasques corresponen al Cos d'Agents Rurals?
64. Tenen la condició d'agents de l'autoritat els agents rurals?
65. En quines escales i categories s'estructura el Cos d'Agents Rurals?

Tercera part. La normativa processal penal 59**1. L'àmbit penal 61**

- 66. Què és un delictes?
- 67. Qui és l'autor d'un delictes?
- 68. Quines causes corresponen a l'actuació de l'ordre jurisdiccional penal?
- 69. Quines són les competències dels Jutges d'Instrucció en l'ordre penal?
- 70. En quins supòsits coneixen els jutjats de violència sobre la dona en l'ordre penal?
- 71. Quina és la missió del ministeri fiscal?
- 72. Qualsevol persona pot detenir?
- 73. Està obligat a detenir l'autoritat o l'agent de policia judicial?

2. La policia judicial 65

- 74. Què és la policia judicial?
- 75. L'alcalde o el cap de policia local pot retirar d'una investigació a un agent el qual hagi rebut l'encàrrec d'un jutge o un fiscal directament?
- 76. Els jutges i fiscals poden donar ordres directes als policies que executen les funcions de policia judicial?
- 77. Què és l'atestat policial?
- 78. Què són les primeres diligències?
- 79. Quins són els drets que disposa una persona detinguda?
- 80. Disposar d'un advocat d'ofici vol dir que no cal retribuir els seus serveis per part de qui el sol·licita? i en canvi si es designa un advocat particular cal retribuir el seus serveis?
- 81. Poden els policies traslladar un cadàver que es trobi en la via pública fins un lloc que no interromp-hi la circulació?
- 82. Qui té l'obligació de denunciar un delictes?
- 83. Està obligat a denunciar un policia local si observa la perpetració d'un fet delictiu?

Quarta part. La protecció de la informació i de les dades 71

1. La seguretat de la informació 73

84. És obligatori disposar d'una política de seguretat de la informació a l'ajuntament?
85. Quins són els requisits mínims requerits per una protecció adequada de la informació que disposen les administracions públiques?
86. Què ha d'incloure el sistema de seguretat informàtic i dels mitjans electrònics que disposi un ajuntament?
87. Quines persones s'han de diferenciar en la gestió de la seguretat del sistema d'informació dins l'ajuntament?
88. Poden existir administracions locals que no vulguin utilitzar les tecnologies de la informació en la seva relació amb els ciutadans?

2. Caràcter personal 76

89. Què és una "dada de caràcter personal"?
90. Quines obligacions té un ajuntament relatives al tractament de dades personals?
91. Què passa si no complim amb la normativa de protecció de dades (RGPD)?
92. Què és un Delegat de Protecció de Dades? Estem obligats a disposar-ne d'un?
93. Pot l'ajuntament gravar totes les trucades telefòniques que es reben en totes les seves dependències?
94. Si es sol·liciten o recullen dades de caràcter personal dels ciutadans cal prèviament informar-los?
95. Hi ha algunes dades de caràcter personal que tinguin una protecció extraordinària o be que estigui prohibit demanar-les, emmagatzemar-les o tractar-les?
96. Què és l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (APDCAT)?
97. Pot la policia local tenir accés al padró d'habitants?

98. Es poden instal·lar videocàmeres de vigilància amb finalitats de prevenir infraccions penals i garantir la seguretat en llocs públics?

3. L'ús de videocàmeres per part de les forces i cossos de seguretat 84

99. Quins principis han de presidir en la utilització de videocàmeres?
100. Es poden instal·lar videocàmeres fixes en qualsevol lloc del municipi per tal d'evitar la comissió de delictes, visualitzades pels policies locals únicament amb autorització del consistori?
101. Es poden utilitzar videocàmeres mòbils en qualsevol lloc del municipi per tal d'evitar la comissió de delictes, visualitzades pels policies locals únicament amb autorització del consistori?
102. Es poden instal·lar càmeres per al control del trànsit?
103. Cal tenir alguna precaució pel que fa al visionat de les imatges captades pel sistema de videovigilància?

Cinquena part. La circulació, el trànsit i la seguretat vial 87

104. Què són els plans locals de seguretat viària?
105. Quines són les competències municipals en matèria de trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària?
106. És l'educació viària una competència municipal?
107. Pot l'alcalde sancionar per les infraccions que es recullen en la Llei sobre trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària?
108. A qui correspon l'ordenació del trànsit i l'assistència i investigació dels accidents de trànsit a les vies urbanes del municipi?
109. A qui correspon la vigilància i control del transport de mercaderies i viatgers dins del municipi?
110. Tenen capacitat jurídica en matèria de trànsit els ajuntaments?

- 111. Quines són les taxes màximes d'alcoholèmia permeses als conductors de vehicles ?
- 112. Quins són els límits de velocitat en vies urbanes i travesseres?
- 113. Com es regula la parada i estacionament en vies urbanes?
- 114. Què són els vehicles de mobilitat personal i quins certificats necessiten per circular? Se li exigeix alguna autorització al conductor?
- 115. Què són i per on poden circular les bicicletes amb pedaleig assistit?

Sisena part. Altres funcions 95

1. Protecció civil 97

- 116. Què és la protecció civil?
- 117. Quines són les funcions bàsiques de la protecció civil?
- 118. Qui conforma l'estructura bàsica de protecció civil?
- 119. Quines són les autoritats de protecció civil?
- 120. Quines competències corresponen a l'alcalde o l'alcaldesa en matèria de protecció civil?
- 121. Quines accions corresponen als plens dels ajuntaments en matèria de protecció civil?
- 122. Quins municipis estan obligats a crear la comissió municipal de protecció civil?
- 123. Quins municipis han de tenir un pla d'emergències?
- 124. Qui aprova el pla bàsic d'emergències municipal?
- 125. Què són els plans de protecció civil?
- 126. Quines conseqüències pot tenir no activar el pla?
- 127. Quins ajuts es poden sol·licitar després d'una emergència?
- 128. Com s'activa el Pla d'emergències?
- 129. Com s'estableix la coordinació entre el Centre d'Emergències de Catalunya i el municipi?
- 130. Què són els plans territorials?
- 131. Quins són els plans territorials existents?
- 132. Què són els plans especials?

- 133. Quins són els principals plans especials?
- 134. Què són els plans d'autoprotecció ?
- 135. Qui aprova els plans especials d'emergències generats per riscos de la naturalesa, o els produïts per aquelles causes que determini el Govern?
- 136. Què són els simulacres?
- 137. Què és el Centre de coordinació operativa municipal?
- 138. Estan obligats els ciutadans a col·laborar en les tasques de protecció civil?
- 139. Qui està obligat a adoptar mesures d'auto protecció?
- 140. Quines mesures d'emergència per protegir a la població pot acordar l'autoritat de protecció civil quan activa un pla?
- 141. Quines altres mesures permet aplicar l'activació del pla

2. Espectacles públics i activitats

recreatives 106

- 142. Què són els espectacles públics i les activitats recreatives de caràcter extraordinari?
- 143. És necessària una llicència per obrir un establiment públic per a dur-hi a terme espectacles públics activitats recreatives?
- 144. Cal una autorització pels espectacles públics i les activitats recreatives de caràcter extraordinari? I qui l'atorga?

Setena part. La seguretat privada 109

- 145. Què és la seguretat privada?
- 146. Si l'ajuntament disposa d'una central d'alarmes pròpia on es reben les senyals dels edificis i instal·lacions municipals per evitar intrusions indesitjades, és possible que alguna botigues del poble es connectin a la central d'alarmes de l'ajuntament?
- 147. Quines són les professions que es contemplen en seguretat privada?

148. Quines són les funcions d'un vigilant de seguretat?
149. Pot un auxiliar de seguretat fer les tasques que la llei preveu per a un vigilant de seguretat?
150. En els serveis de seguretat privada: són els vigilants d'empreses privades de seguretat els únics que poden visualitzar les imatges que es capten per les càmeres de videovigilància?

Presentació

Soc regidor/a de seguretat ciutadana, i ara què?

L'Associació Catalana de Municipis agrupa a tots els Ajuntaments, Consells Comarcals i Diputacions de Catalunya, així com molts altres ens locals d'arreu del país, als quals prestem serveis, suport, assessorament i formació, per tal d'ajudar-vos en el vostre dia a dia com a servidores i servidors públics municipals, en la gestió pública i en la millora dels pobles i ciutats.

En aquest sentit, la formació és una eina estratègica pel desenvolupament professional i personal, però també per a la millora i l'excel·lència en el servei públic, que forma part de l'ADN municipalista que tots portem a dintre, i és aquest l'esperit que ens mou a dedicar uns anys de la nostra vida a servir a les nostres veïnes i veïns. El catàleg de formació que t'oferim és ampli, flexible i d'adapta i actualitza contínuament per abordar totes les necessitats, requeriments i noves demandes i competències que es requereixen en un entorn dinàmic i canviant, i amb una administració cada cop més professionalitzada, digital i transparent.

Aquí trobareu resposta a les principals preguntes, dubtes i reptes en el vostre dia a dia com a regidors/es de seguretat ciutadana, així com informació bàsica sobre les competències municipals en la matèria, recursos i casos pràctics, en un format de guia que vol ser-vos de la màxima utilitat en els primers passos de la vostra dedicació en aquestes competències municipals.

Teniu a la vostra disposició tots els productes i serveis, eines, formació, suport i veu de l'ACM per seguir-vos acompanyant en el dia a dia de la vostra tasca com a electes locals. No dubteu en fer-los servir. Estem a la vostra disposició, perquè la força del municipalisme és la dels més de nou mil regidores i regidors que com tu, donen el millor de si mateixos cada dia pels seus municipis. Moltes gràcies!

Lluís Soler i Panisello

President de l'ACM

Juny 2023

Abreviatures

AP	Administracions Públiques.
ABP	Àrea Bàsica Policial.
AIPD	Avaluació d'impacte en protecció de dades.
APDCAT	Autoritat Catalana de Protecció de dades.
BRIMO	Brigada Mòbil
CE	Constitució Espanyola de 1978.
CECAT	Centre d'Emergències de Catalunya.
CECOPAL	Centre de coordinació operativa municipal.
DGAS	Direcció General d'Administració de la Seguretat.
DNI	Document Nacional d'Identitat.
DNM	Directrius nacionals de mobilitat.
DPD	Delegat de protecció de dades.
EAC	Estatut Autonomia de Catalunya de l'any 2006.
ENS	Esquema Nacional de Seguretat.
IOTP	Inspecció ocular tècnica policial
LAECSP	Llei 11/2007, de 22 de juny, d'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics
LAJG	Llei 1/1996, de 10 de gener, d'Assistència Jurídica Gratuïta.
LBTCVMSV	Llei 18/1989, de 25 de juliol, de bases sobre tràfic, circulació de vehicles a motor i seguretat vial.
LECRIM	Llei d'enjudiciament criminal
LISPC	Llei 10/2007, de 30 de juliol, de l'Institut de Seguretat Pública de Catalunya
LM	Llei 9/2003, de 13 de juny, de la mobilitat.
LORUVFCS	Llei orgànica 4/1997, de 4 d'agost, per la qual es regula la utilització de videocàmeres per les forces i cossos de seguretat en llocs públics.

LOPDGDD	Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals.
LOPSC	Llei orgànica 4/2015, de 30 de març, de protecció de la seguretat ciutadana.
LOSSPC	Llei 4/2003, de 7 d'abril, d'ordenació del sistema de seguretat pública de Catalunya.
LOFCS	Llei 2/1986, de 13 de març de forces i cossos de seguretat.
LPCC	Llei 4/1997, de 20 de maig, de protecció civil de Catalunya.
LPGME	Llei 10/1994, d'11 de juliol, de policia de la Generalitat-Mossos d'Esquadra.
LPLC	Llei 16/1991, de 10 de juliol de policies locals de Catalunya.
LRBRL	Llei 7/1985, de 7 d'abril, reguladora de les bases de règim local.
LSP	Llei 5/2014, de 4 d'abril, de seguretat privada.
OTAN	Organització del Tractat de l'Atlàntic Nord.
PAU	Plans d'autoprotecció.
PDM	Plans directors de mobilitat.
PMU	Plans de mobilitat urbana.
PNUD	Programa de les Nacions Unides pel Desenvolupament.
PGSC	Pla General de seguretat de Catalunya RP Regió policial.
RGPD	Reglament europeu 2016/679 general de protecció de dades
SSTC	Sentències del Tribunal Constitucional
VMP	Vehicles de mobilitat personal

Primera part.

La conceptualització de la seguretat

1. LES POLÍTIQUES PÚBLIQUES DE SEGURETAT

1. Què entenem per seguretat?

El terme seguretat té moltes accepcions i definicions. Etimològicament és una paraula que prové del terme llatí: *securitas*. Segons el Diccionari General de la Llengua Catalana per seguretat, hem d'entendre la qualitat de segur.

De fet, quotidianament, s'empra la paraula, en tantes accepcions distintes, que ha fet que es pervertís el seu significat. Avui per avui, és quasi necessari afegir un qualificatiu a la paraula seguretat, per a saber a que ens referim i, així parlem de seguretat social, seguretat informàtica, seguretat alimentària, seguretat industrial etc.

Ara bé també és molt usual sentir parlar de seguretat, pública, privada, nacional, col·lectiva, comuna, integral, cooperativa, humana, etc. La seguretat és un valor, un dret i una percepció.

2. Què és la seguretat humana?

La primera formulació del concepte de seguretat humana es pot trobar en l'*Informe sobre Desenvolupament Humà* de 1994, realitzat pel PNUD, i mantingut per la Comissió de la Seguretat Humana, liderada per Japó, i el seu Informe *La seguretat humana*, publicat l'any 2003: L'informe comença dient que “el món no tindrà pau mentre que els éssers humans no tinguin seguretat en la seva quotidianitat”.

El que proposa aquesta corrent és que el centre d'atenció no es fixi en els estats, en els territoris sinó que el pal de palla siguin les persones. Es tracta de protegir a les persones i cercar el seu benestar.

Les seves línies estratègiques són reduir diners en armament, i invertir en desenvolupament, intervenir

en les amenaces des de la base i cap a alt i no des d'alt cap a baix, fixa un nou paradigma del desenvolupament, una nova concepció de la cooperació pel desenvolupament, una carta social mundial.

L'informe diu que la seguretat significa estar lliure de las constants amenaces de la fam, les malalties, el delictes i la repressió.

3. Què és la seguretat ciutadana?

Segons el preàmbul de la LOPSC, la seguretat ciutadana és la garantia què els drets i llibertats reconeguts i emparats per les constitucions democràtiques puguin ser exercits lliurement per la ciutadania i no declaracions formals sense eficàcia jurídica. En aquest sentit la seguretat ciutadana es configura com un dels elements essencials de l'Estat de dret.

4. Què és la seguretat pública?

El Tribunal Constitucional espanyol, en diverses sentències (SSTC 33/1982, 117/1984, 123/1984 y 59/1985), entén la seguretat pública com “l'activitat dirigida a la protecció de persones i béns (seguretat en sentit estricte) i al manteniment de la tranquil·litat u ordre ciutadà que són finalitats inseparables i mútuament condicionades”.

Així doncs la seguretat pública engloba l'ordre públic, el trànsit, la seguretat privada, la seguretat ciutadana etc.

El que és important de la doctrina constitucional és la diferenciació entre seguretat pública i ordre públic, en que el primer concepte és molt més restringit que l'ordre públic. Tal com diu el professor Javier Barcelona Llop, en la seva obra “Policía y Constitución”: *“la seguretat pública abasta altres institucions i conceptes que van més enllà de les forces policials, encara que no s'entén perquè en alguna sentència el Tribunal Constitucional (SSTC 325/1994, fonament jurídic segon) ha tractat com sinònims els conceptes de seguretat ciutadana i seguretat pública.”*

5. A qui atribueix la legislació espanyola la competència en seguretat pública ?

Aquesta competència correspon a l'Estat, d'acord amb el que disposa l'article 149.1.29 de la CE, sens perjudici de la possibilitat de creació de policies per les comunitats autònomes en la forma en que s'estableixi en els respectius estatuts en el marc d'una llei orgànica, com ha fet la Generalitat de Catalunya al crear la seva policia. Pel que té a veure amb les policies locals, la CE de 1978, no les recull específicament més enllà d'esmentar-les com una de les competències de coordinació que correspon a les comunitats autònomes.

6. Què són les polítiques públiques de seguretat?

Les polítiques públiques de seguretat són un conjunt d'accions governamentals i socials que, d'alguna manera, incideixen o graviten sobre el conjunt de factors i condicions socials, econòmiques, polítiques i culturals que afavoreixen, apunten, consoliden o determinen els conflictes, fets de violència i delictes produïts en un determinat context social. Aquesta definició és la que empra Nacions Unides.

En aquests marc, tota política social, cultural, econòmica, educacional o laboral podria considerar-se com a part d'una política de seguretat pública.

7. Quines estratègies es poden aplicar en les polítiques públiques de seguretat?

Les estratègies en matèria de seguretat són diverses: des de les més severes davant de qualsevol infracció, fins les que pretenen actuar més en les causes que en les conseqüències. Per citar alguns exemples:

- a) La política de tolerància 0 fonamentada en no acceptar cap incompliment de la normativa reguladora per petita que sigui. En el nostre país s'aplica aquesta política en les infraccions relacionades amb violència de gènere, trànsit i la reincidència delictiva (Estratègia basada en la repressió).

- b) La policia de proximitat com diu Daniela Stradiotto (Stradiotto, 2001) és una filosofia d'intervenció, és a dir, un conjunt de diverses metodologies operatives caracteritzades per una ferma atenció a les necessitats de la ciutadania. Es pretén gestionar la policia de forma que es facilitin recursos humans per escoltar, atendre i resoldre demandes ciutadanes relacionades amb la seguretat en sentit molt ampli.
- c) La policia comunitària és una altra estratègia de seguretat que pretén donar veu a la societat a la comunitat en les qüestions de seguretat (Ambdues, b i c, són estratègies basades en la prevenció).

8. Què és el Pla General de Seguretat de Catalunya?

El Pla General de Seguretat de Catalunya és un document aprovat pel Govern a proposta del conseller o consellera del departament competent en matèria de seguretat pública i amb el coneixement previ de la Comissió del Govern per a la Seguretat i del Consell de Seguretat de Catalunya, que ha d'integrar les previsions generals de riscos, actuacions i mitjans, inclosos els de seguretat privada, en matèria de seguretat ciutadana, emergències, seguretat viària i altres que afectin la convivència ciutadana i la seguretat de les persones i els béns a Catalunya. El PGSC s'ha de presentar al Parlament i té una periodicitat quadriennal, sens perjudici que, per raons d'urgència o necessitat, s'hagi de modificar abans d'haver transcorregut el termini esmentat. El PGSC estableix les directrius i els criteris tècnics per a l'elaboració dels plans locals i regionals de seguretat, a l'efecte d'aconseguir-ne la coordinació i la integració adequades.

9. Què són els plans locals de seguretat?

Els plans locals de seguretat són eines de planificació de la seguretat d'un municipi, on s'han de definir els objectius generals i les prioritats, els mitjans i els recursos disponibles, inclosos els de seguretat privada que, si

escau, es poden utilitzar per assolir-los; ha d'especificar les accions que s'han d'emprendre, amb el calendari d'aplicació, els mètodes de seguiment. El pla local de seguretat l'ha d'aprovar la Junta Local de Seguretat.

El Departament d'Interior, l'any 2013, publicà una guia per la elaboració de plans locals de seguretat per ajudar a realitzar el pla de seguretat a qualsevol municipi.

10. Quines funcions tenen els alcaldes/alcaldesses en matèria de seguretat?

Corresponen als alcaldes/alcaldesses les funcions següents, sens perjudici de la resta de funcions que els assigna la legislació local:

- a) Dirigir la política de seguretat en llur municipi, d'acord amb les competències respectives i en el marc de les determinacions del Pla General de Seguretat de Catalunya.
- b) Presidir la Junta Local de Seguretat, si n'hi ha, i vetllar pel compliment dels seus acords.
- c) Ordenar i dirigir les actuacions municipals en matèria de seguretat, d'acord amb l'ordenament vigent.
- d) Exercir el comandament superior de la policia local.
- e) Impulsar i coordinar, en l'àmbit municipal, les accions necessàries per aconseguir les finalitats de la llei 4/2003 d'ordenació del sistema de seguretat.
- f) Informar el ple de l'ajuntament sobre el Pla local de seguretat, aprovat per la Junta Local de Seguretat.
- g) Informar anualment el ple de l'ajuntament sobre l'aplicació i les incidències del Pla local de seguretat.
- h) Exercir la potestat sancionadora, en els termes que els atribueix la legislació vigent.
- i) La resta de funcions que els assignen la legislació vigent en matèria de seguretat.
- o) Actuacions en la promoció de la igualtat entre homes i dones així com contra la violència de gènere.

2. EL SISTEMA DE SEGURETAT PÚBLICA DE CATALUNYA

11. Què és la Junta de Seguretat de Catalunya?

La Junta de Seguretat de Catalunya és un organisme col·legiat de composició paritària per la coordinació de les polítiques de seguretat, formada per cinc persones en representació del Govern de l'Estat i cinc en representació del Govern la Generalitat, presidida pel president de la Generalitat i que té atribuïdes les funcions següents:

- a) Coordinar l'actuació de la PG/ME i les forces i cossos de seguretat de l'Estat entre si i amb els cossos de policia local.
- b) Determinar l'estatut, el reglament, les dotacions, la composició numèrica i l'estructura i el reclutament de la PG/ME i les forces i cossos de seguretat de l'Estat.
- c) Conèixer la delimitació de les funcions policials que, amb caràcter exclusiu, corresponen a Catalunya, a les diverses forces i cossos de seguretat de l'Estat, a la PG/ME i a les policies locals.

12. Què és i qui integra la Junta Local de Seguretat?

La Junta Local de Seguretat és un òrgan col·legiat de col·laboració i coordinació general dels diversos cossos de policia i altres serveis de seguretat que operen en el territori d'un municipi, i al mateix temps és un òrgan de participació ciutadana en el sistema de seguretat. Ha de constituir-se en els municipis que tinguin policia local. Està presidida per l'alcalde o alcaldessa i està formada pels vocals permanents següents:

- a) El delegat o delegada territorial del Govern, qui pot delegar la seva representació en el subdirector o subdirectora general.
- b) El regidor o regidora delegat en matèria de seguretat ciutadana.
- c) El cap o la cap de la comissaria de la PG/ME, del municipi o, si no, el cap o la cap de l'àrea bàsica policial o el comandament que designi en els termes fixats per reglament.

- d) El cap o la cap de la policia local o el comandament que designi en els termes fixats per reglament.
- e) Si així ho acorda l'Administració de l'Estat, són també vocals de les juntes locals de seguretat, en l'àmbit de llurs competències, els caps de la Guàrdia Civil i del Cos Nacional de Policia que tinguin responsabilitats funcionals en el municipi. Quan ho requereixin els assumptes a tractar, hi han d'assistir també amb veu però sense vot, els representants de la judicatura i de la fiscalia, si així ho acorda l'Administració de l'Estat.

Poden ésser també convidats a participar en la Junta Local de Seguretat, amb veu però sense vot, les associacions i les entitats veïnals i ciutadanes del municipi, en el cas que puguin ésser afectades pels assumptes a tractar.

Així mateix, si els assumptes ho requereixen, es pot convidar als responsables dels serveis d'emergències, dels serveis socials, de trànsit i seguretat viària, de joc i espectacles i dels serveis de seguretat privada que actuïn en el municipi.

13. Quines funcions té la Junta Local de Seguretat?

Les juntes locals de seguretat tenen les funcions següents:

- a) Analitzar i valorar la situació de la seguretat pública en el municipi i concretar les polítiques de seguretat corresponents en l'àmbit respectiu.
- b) Elaborar i aprovar el Pla de seguretat local i els plans d'actuació específics que escaiguin en l'àmbit respectiu i fer-ne el seguiment i l'avaluació mitjançant un informe anual. Els plans i els informes s'han de trametre al ple de l'ajuntament, perquè en tinguin la informació, i al conseller o consellera del departament amb competències en matèria de seguretat pública.
- c) Conèixer els plans d'emergències i els plans o les mesures de seguretat viària, de seguretat en esdeveniments esportius i de joc i espectacles, i d'altres que incideixin en la situació de segu-

retat del municipi, i tenir-los en compte en les previsions del pla local de seguretat.

- d) Conèixer els serveis de seguretat privada que tenen autorització per operar en el municipi.
- e) Concretar en l'àmbit respectiu els mitjans i els procediments establerts de col·laboració, coordinació i cooperació dels cossos i els serveis de seguretat que actuen en el municipi, en el marc del conveni existent.
- f) Promoure les iniciatives i formular les propostes que siguin convenients als organismes competents per a la col·laboració, la coordinació i la cooperació millors dels cossos i els serveis de seguretat.
- g) Desplegar i executar, si escau, les actuacions establertes en el conveni subscrit entre el departament titular de les competències en matèria de seguretat pública i l'ajuntament.
- h) La resta de funcions que els encomani la normativa vigent.

14. Què és la Mesa de coordinació operativa?

La Mesa de coordinació operativa es un òrgan permanent i estable de coordinació i de cooperació dels diversos cossos i serveis de seguretat al municipi. La Junta Local de Seguretat és qui crea la mesa de coordinació operativa.

15. Qui integra la Mesa de coordinació operativa?

La Mesa de coordinació operativa ha d'ésser integrada pels caps de la PG/ME i de la policia local que són membres de la Junta Local de Seguretat i, si escau, pels altres comandaments de policia o de seguretat que determini la Junta Local. Tots poden ésser assistits pels funcionaris i els tècnics que calgui.

16. Quines funcions té la Mesa de coordinació operativa?

La Mesa de coordinació operativa té les funcions següents:

- a) Executar els acords de la Junta Local de Seguretat, en els termes establerts per la Junta mateixa.
- b) Assegurar l'intercanvi d'informació entre els cossos i els serveis de seguretat que actuen en el municipi, per mitjà dels instruments i els procediments establerts per la normativa vigent i el conveni subscrit.
- c) Assegurar la coordinació operativa de les actuacions dels diversos cossos i serveis de seguretat al municipi i la dels recursos en matèria de seguretat presents al municipi.
- d) Elaborar propostes de plans de seguretat i de coordinació de serveis de seguretat, i presentar-los a la Junta Local perquè, si escau, els aprovi.
- e) Elevar a la Junta Local de Seguretat les propostes que cregui convenientes a l'efecte de millorar la col·laboració entre els diversos cossos i serveis de seguretat i llur eficàcia i eficiència en el municipi.
- f) La resta de funcions que li siguin encomanades per la Junta Local de Seguretat i la normativa vigent.

17. Què és la Comissió de Policia de Catalunya?

La Comissió de Policia de Catalunya és l'òrgan col·legiat consultiu superior en matèria de coordinació entre la PG/ME i les policies locals a Catalunya.

La Comissió de Policia de Catalunya s'adscriu al departament titular de les competències en matèria de seguretat pública.

18. Qui integra la Comissió de Policia de Catalunya?

La Comissió de Policia de Catalunya està integrada per:

- a) El conseller o consellera del departament amb competències en matèria de seguretat pública, que la presideix.
- b) Cinc vocals en representació dels ajuntaments.
- c) Cinc vocals en representació del Govern.

Les funcions de la Comissió de Policia de Catalunya són:

- a) Conèixer l'aplicació dels convenis i altres acords subscrits entre el departament titular de les competències en matèria de seguretat pública i els ajuntaments, fer-ne el seguiment, emetre els informes i fer les recomanacions que escaiguin.
- b) Conèixer i debatre les qüestions de caràcter organitzatiu i operatiu que afectin la coordinació entre els cossos de la PG/ME. i de les policies locals de Catalunya, presentar les propostes que s'escaiguin a les autoritats i les institucions competents en la matèria i informar-les amb caràcter previ a l'aprovació pel Govern.
- c) Emetre un informe preceptiu no vinculant en matèria d'organització i estructura interna al qual s'han d'ajustar les policies locals, i d'accés, formació i promoció de llurs membres.
- d) Promoure iniciatives i estudis per a la millora de la coordinació entre la PG/ME, i les policies locals, i el foment de l'homogeneïtzació dels mitjans i els sistemes i de les activitats formatives.
- e) Emetre un informe preceptiu no vinculant sobre les normes relatives a uniformitat i altres elements d'identificació de les policies locals que hagin d'ésser aprovades pel departament titular de les competències en matèria de seguretat pública.
- f) La resta de funcions que li atribueixi la legislació vigent.

19. Què és el Consell de Seguretat de Catalunya?

El Consell de Seguretat de Catalunya és l'òrgan consultiu i de participació superior a Catalunya en matèria de seguretat, sens perjudici de les funcions i de les competències dels òrgans que la legislació vigent estableix en els sectors de la seguretat pública i la policia, la protecció civil, la seguretat viària i la seguretat privada.

El Consell de Seguretat de Catalunya és presidit pel conseller o consellera del departament amb competències en matèria de seguretat pública i es compon, en els termes fixats pel seu reglament, de representants de les entitats ciutadanes, de les administracions locals, de la Generalitat i, si així ho acorda l'Estat, de l'Administració de l'Estat i de la judicatura i la fiscalia. El Consell de Seguretat de Catalunya ha de comptar amb la participació, en els termes fixats pel seu reglament, de representants específics de la Comissió de Protecció Civil de Catalunya, de la Comissió Catalana de Trànsit i Seguretat Viària, de la Comissió contra la Violència en Espectacles Esportius, del Consell Assessor d'Espectacles i Activitats Recreatives, del Consell de Coordinació de la Seguretat Privada i de la Comissió de Control dels Dispositius de Videovigilància.

20. Quines funcions té el Consell de Seguretat de Catalunya?

Les funcions del Consell de Seguretat de Catalunya són:

- a) Analitzar, estudiar i avaluar la situació de la seguretat a Catalunya a partir de les dades i els estudis que determina l'apartat 5, i emetre un informe anual sobre la seva evolució, i altres informes que consideri convenients.
- b) Promoure i proposar mesures generals i iniciatives de millora de la situació de la seguretat a Catalunya, i presentar-les, si escau, als organismes competents.
- c) Conèixer i impulsar iniciatives adreçades a la millora dels serveis de les diverses administracions relacionats amb la seguretat pública a Catalunya.
- d) Acordar la constitució de comissions d'estudi i de grups de treball, i fixar-ne l'àmbit i els criteris d'actuació.
- e) La resta de funcions que li assigni la normativa vigent.

21. A qui correspon la coordinació de les policies locals a Catalunya?

El Govern, per mitjà del departament titular de les competències en matèria de seguretat pública, té la responsabilitat de fer efectiva la coordinació de les policies locals, la qual implica la determinació dels mitjans i dels sistemes de relació que fan possible l'acció conjunta d'aquests cossos, mitjançant les autoritats competents, de manera que s'aconsegueixi la integració de les actuacions particulars respectives dins el conjunt del sistema de seguretat que els és confiat.

22. A quines funcions s'ha d'estendre la coordinació de l'activitat de les policies locals en tots els casos?

- a) Promoure l'homogeneïtzació dels mitjans tècnics i la uniformitat dels altres elements comuns.
- b) Establir les normes bàsiques d'estructura i d'organització interna a què s'han d'ajustar les policies locals, i la normativa d'accés, formació i promoció de llurs membres.
- c) Determinar per reglament, amb l'informe previ de la Comissió de Policia de Catalunya, els tipus d'armes que han d'utilitzar les policies locals; les característiques dels dipòsits d'armes; les normes per administrar-les, i les mesures de seguretat necessàries per evitar-ne la pèrdua, la sostracció o l'ús indegut, d'acord amb la normativa vigent en matèria d'armament.
- d) Establir, amb l'informe previ de la Comissió de Policia de Catalunya, les característiques comunes dels uniformes, les insígnies, els distintius, l'equip, els vehicles i els altres complements de les policies locals que puguin ésser uniformats, per garantir l'efectivitat operativa i la identificació pública dels policies locals, sens perjudici que cada municipi pugui afegir-hi elements característics propis.

3. LA PROTECCIÓ DE LA SEGURETAT CIUTADANA

23. Qui té la consideració d'autoritat als efectes de la Llei orgànica de protecció de la seguretat ciutadana?

D'acord amb el que disposa l'article 5 de la LOPSC en l'àmbit de l'administració de l'estat tenen la consideració d'autoritats:

- a) El Ministre de l'Interior
- b) El secretari d'Estat de Seguretat
- c) Els titulars dels òrgans directius del Ministeri de l'Interior que tinguin atribuïda tal condició, en virtut de disposicions legals o reglamentàries.
- d) Els delegats del Govern en les comunitat autònomes i en les ciutats de Ceuta i Melilla.
- e) Els subdelegats del Govern en les províncies i els directors insulars. Seran autoritats i òrgans competents, als efectes de la LOPSC, els corresponents de les comunitats autònomes que hagin assumit competències per a la protecció de persones i béns i pel manteniment de la seguretat ciutadana i disposin d'un cos de policia propi.

Les autoritats de les Ciutats de Ceuta i Melilla i les autoritats locals exerciran les facultats que els hi corresponguin, d'acord amb la LOFCS, i la legislació de règim local, espectacles públics, activitats recreatives i activitats classificades.

24. Quins són els principis rectors de l'acció dels poders públics en relació amb la seguretat ciutadana ?

L'exercici de les potestats i facultats reconegudes per la LOPSC a les administracions públiques i, específicament, a les autoritats i altres òrgans competents en matèria de seguretat ciutadana i als membres de les forces i cossos de seguretat, s'ha de regir pels principis de legalitat, igualtat de tracte i no-discriminació, oportunitat, proporcionalitat, eficàcia, eficiència i responsabilitat, i s'ha de sotmetre

al control administratiu i jurisdiccional. S'haurà d'aplicar de la forma més favorable a la plena efectivitat dels drets fonamentals i llibertats públiques, singularment dels drets de reunió i manifestació, les llibertats d'expressió i informació, la llibertat sindical i el dret de vaga.

25. En matèria de seguretat ciutadana hi ha un deure de col·laboració de les autoritats i dels funcionaris públics?

Totes les autoritats i funcionaris públics, en l'àmbit de les seves competències respectives i d'acord amb la seva normativa específica, han de col·laborar amb les autoritats i els òrgans que estan recollits en la mateixa disposició normativa i prestar-los l'auxili que sigui possible i adequat per aconseguir les finalitats que s'enumeren a l'article quan, per raó del seu càrrec, tinguin coneixement de fets que pertorbin greument la seguretat ciutadana o fets dels quals es pugui inferir racionalment que poden produir una pertorbació greu, estan obligats a posar-ho immediatament en coneixement de l'autoritat competent.

26. Quines obligacions i drets té el titular del document nacional d'identitat?

El DNI és obligatori a partir dels catorze anys. És personal i intransferible, i el titular l'ha de mantenir en vigor, conservar i custodiar amb la diligència deguda. El titular no pot ser privat d'aquest document, ni tan sols temporalment, excepte en els supòsits en què, tal com preveu la llei, s'hagi de substituir per un altre document

En els procediments administratius d'obtenció del document nacional d'identitat i el passaport, és obligatòria la compareixença de l'interessat davant els òrgans o les unitats administratives competents per a la tramitació.

27. Qui pot ser considerat organitzador promotor de les reunions i manifestacions en lloc de trànsit públic?

La LOPSC, considera organitzador o promotor de les reunions o manifestacions en lloc de trànsit públic a les persones físiques o jurídiques:

- a) que hagin subscrit la preceptiva comunicació. I els que malgrat no presentar la comunicació:
- b) els que les presideixin, dirigeixin, o exerceixin actes similars.
- c) els que per publicacions o declaracions de convocatòria de les mateixes, per les manifestacions orals o escrites que en elles es difonguin pels lemes o banderes o altres signes que ostentin o por qualsevol altre mitjà pugui determinar-se raonablement que en són directors.

28. Els agents de la policia local poden demanar la documentació per identificar a qualsevol persona?

Ho poden fer en el compliment de les seves funcions d'indagació i prevenció delictiva, així com per a la sanció d'infraccions penals i administratives, els agents de les forces i cossos de seguretat podran requerir la identificació de les persones en els supòsits següents:

- a) Quan hi hagi indicis de que han pogut participar en la comissió d'una infracció
- b) Quan atenent a les circumstancies concurrents, es consideri raonablement necessari que acreditin la seva identitat per a prevenir la comissió d'un delicte.

29. En quins supòsits la policia pot prohibir temporalment la circulació per un carrer o per una via pública?

Els agents de les forces i cossos de seguretat podran limitar o restringir la circulació o romandre en vies o llocs públics i establir zones de seguretat en supòsits d'alteració de la seguretat ciutadana o de la pacífica convivència, o quan existeixin indicis racionals de que

pugui produir-se aquesta alteració, pel temps imprescindible per al seu manteniment o restabliment. De la mateixa forma podran ocupar preventivament els efectes o instruments susceptibles de ser utilitzats per a accions il·legals, donant-li el destí que procedeixi.

30. Els agents de l'autoritat poden fer escorcolls superficials de persones i de les bosses, portamonedes, o altres objectes que portin en la via pública?

Els agents de l'autoritat podran practicar les comprovacions en les persones, bens i vehicles que siguin necessaris per a impedir que en les vies, llocs, i establiments públics es portin o s'utilitzin il·legalment armes, explosius, substàncies perilloses o altres objectes, instruments o mitjans que generin un risc potencialment greu per a les persones, susceptibles de ser utilitzats per a la comissió d'un delictes o alterar la seguretat ciutadana, quan tinguin indicis de la seva eventual presència en aquells llocs, procedint en el seu cas a la intervenció. Amb aquesta finalitat els ciutadans han de col·laborar i no obstaculitzar la tasca dels agents de l'autoritat en l'exercici de les seves funcions.

Es pot fer un escorcoll corporal extern i superficial de la persona quan hi hagi indicis racionals per a suposar que pot conduir a la troballa d'instruments, efectes o altres objectes rellevants per a l'exercici de les funcions d'indagació i prevenció que li encomanen les lleis a les Forces i cossos de seguretat

31. Es poden decomissar temporalment els objectes perillosos que els policies trobin en un escorcoll?

Els agents de l'autoritat podran procedir a l'ocupació temporal de qualsevol objecte, instrument o medi d'agressió, incloses les armes que es portin amb llicència, permís o autorització si es considera necessari, amb la finalitat de prevenir la comissió de qualsevol delictes, o quan hi ha hagi perill per a la seguretat de les persones o dels bens.

32. Fins quina edat estan exemptes de responsabilitat administrativa les persones que contravinguin el que disposa la Llei Orgànica de protecció de la seguretat ciutadana?

Els menors de 14 anys estan exemptes de responsabilitat administrativa per les infraccions comeses. En aquest cas, l'autoritat competent ho posarà en coneixement del Ministeri fiscal, per a que iniciï en el seu cas les actuacions oportunes.

33. El consum de drogues o la tinença il·lícita en la via pública és una infracció?

El consum o la tinença il·lícita de drogues tòxiques, estupefaents o substàncies psicotròpiques, encara que no estiguin destinades al tràfic, en llocs, vies, establiments públics o transports col·lectius, així com l'abandonament dels instruments o altres efectes emprats per això en els llocs esmentats, és una infracció administrativa greu.

34. Es poden sol·licitar o acceptar serveis sexuals en la via pública?

La sol·licitud o acceptació pel demandant de serveis sexuals retribuïts en zones de trànsit públic en las proximitats de llocs destinats a l'ús per menors, como centres educatius, parcs infantils o espais d'oci accessibles a menors d'edat, o quan aquestes conductes, pel lloc en el que es realitzin, puguin generar un risc per la seguretat vial no es poden sol·licitar o acceptar serveis sexuals en la via pública ates que és una infracció greu.

35. La desobediència o la resistència a les instruccions o ordres que dona la policia local pot ser considerat una infracció?

Si, atès que la LOPSC sanciona la desobediència o la resistència a l'autoritat o als seus agents en l'exercici de les seves funcions, quan no siguin constitutives de delictes, així com la negativa a identificar-se a reque-

riment de l'autoritat o dels seus agents o l'al·legació de dades falses o inexactes en els processos d'identificació.

36. Què s'entén per infraestructures o instal·lacions en què es presten serveis bàsics per a la comunitat en la Llei orgànica de protecció de la seguretat ciutadana?

S'entenen per infraestructures o instal·lacions en què es presten serveis bàsics per a la comunitat:

- a) Centrals nuclears, petroquímiques, refineries i dipòsits de combustible.
- b) Ports, aeroports i altres infraestructures de transport.
- c) Serveis de subministrament i distribució d'aigua, gas i electricitat.
- d) Infraestructures de telecomunicacions.

Segona part.

Els operadors de la seguretat

1. LA POLICIA LOCAL

37. Com defineixen les lleis el cos de la policia local?

Les lleis defineixen el cos de la policia local com un Institut armat que significa que els seus membres han de dur l'armament reglamentari que se'ls assigni i han de disposar dels altres mitjans tècnics i operatius necessaris per al compliment de llurs funcions, de naturalesa civil, que significa que no tenen caràcter ni fur militar, i amb estructura i organització jerarquitzada, que els hi són d'aplicació els principis de jerarquia i subordinació dels seus membres segons el que disposa l'art 52, de la LFCS i l'art 2, de la LPLC.

38. Quins municipis poden disposar de servei de policia local a Catalunya?

Els municipis amb més de 10.000 habitants, poden disposar de servei de policia municipal. En els municipis de menys de 10.000 habitants hi pot haver policia local si n'acorda la creació la majoria absoluta del nombre legal de membres de la corporació local corresponent i ho autoritza el conseller o consellera d'Interior amb informe previ de la Comissió de Coordinació de les Polícies Locals.

Els ajuntaments hauran de tenir actualitzades les dades personals i professionals del membres de la policia local que s'hauran d'inscriure al Registre de les Polícies Locals de Catalunya.

A Catalunya, al mes desembre de 2022, hi havia 218 cossos de policia local d'un total de 947 municipis.

39. Quines són les competències de les policies locals?

Corresponen a les policies locals, en llur àmbit d'actuació, les funcions següents:

- a) Protegir les autoritats de les corporacions locals i vigilar i custodiar els edificis, les instal·lacions i les dependències d'aquestes corporacions.
- b) Ordenar, senyalitzar i dirigir el trànsit en el nucli urbà, d'acord amb el que estableixen les normes de circulació.
- c) Instruir atestats per accidents de circulació esdevinguts dins el nucli urbà, en aquell cas han de comunicar les actuacions dutes a terme a les forces o els cossos de seguretat competents.
- d) Exercir de policia administrativa, a fi d'assegurar el compliment dels reglaments, de les ordenances, dels bans, de les resolucions i de les altres disposicions i actes municipals, d'acord amb la normativa vigent.
- e) Exercir de policia judicial, d'acord amb el que disposa la normativa vigent.
- f) Dur a terme diligències de prevenció i actuacions destinades a evitar la comissió d'actes delictuosos, en aquell cas han de comunicar les actuacions dutes a terme a les forces o els cossos de seguretat competents.
- g) Col·laborar amb les forces o els cossos de seguretat de l'Estat i amb la Policia Autònoma en la protecció de les manifestacions i en el manteniment de l'ordre en grans concentracions humanes quan siguin requerides a fer-ho.
- h) Cooperar en la resolució dels conflictes privats, quan siguin requerides a fer-ho.
- i) Vigilar els espais públics.
- j) Prestar auxili en accidents, catàstrofes i calamitats públiques, participant, d'acord amb el que disposen les lleis, en l'execució dels plans de protecció civil.
- k) Vetllar pel compliment de la normativa vigent en matèria de medi ambient i de protecció de l'entorn.

- l) Dur a terme les actuacions destinades a garantir la seguretat viària en el municipi.
- m) Qualsevol altra funció de policia i de seguretat que, d'acord amb la legislació vigent, els sigui encomanada.

40. Els membres de les policies locals tenen el caràcter d'agents de l'autoritat?

Sí, d'acord el que disposa l'article 7.1 de la LOFCS, tenen a tots els efectes legals el caràcter d'agents de l'autoritat.

41. Qui comanda la policia local?

D'acord amb el que disposa l'article 21, de la LRBRL, l'alcalde o l'alcaldesa és qui comanda el cos de la policia local i pot delegar aquesta funció en un regidor o regidora.

L'article 26 de la LPLC, estableix que el cap del cos de la policia local, sota el comandament de l'alcalde/alcaldesa o, de la persona en qui aquest delegui, exerceix el comandament immediat del cos.

42. Qui és el cap de la policia local?

El cap del cos de la policia local és el membre de la plantilla de major graduació; en cas d'igualtat, correspon a l'alcalde de fer el nomenament, d'acord amb els principis d'objectivitat, de mèrit, de capacitat i d'igualtat d'oportunitats.

En tot cas, el cap del cos ha de pertànyer, com a mínim, a l'escala executiva. L'alcalde ha de designar entre els membres de major graduació la persona que ha de substituir el cap del cos en els casos d'absència d'aquest.

43. Quines escales i categories té un cos de policia local a Catalunya?

Els cossos de policia local s'estructuren en les escales i les categories següents:

- a) Escala superior, que comprèn les categories de superintendent, d'intendent major i d'intendent.
- b) Escala executiva, que comprèn la categoria d'inspector.
- c) Escala intermèdia, que comprèn les categories de sotsinspector i de sergent.
- d) Escala bàsica, que comprèn les categories de caporal i d'agent.

44. Són les mateixes que a la Policia de la Generalitat/ Mossos d'esquadra?

No, el cos de la PG/ME. s'estructura en les escales i les categories següents:

- a) Escala bàsica, que comprèn les categories de mosso i de caporal.
- b) Escala intermèdia, que comprèn les categories de sergent i de sotsinspector.
- c) Escala executiva, que comprèn la categoria d'inspector.
- d) Escala superior, que comprèn les categories d'intendent, de comissari i de major.
- e) Escala de suport, que comprèn les categories de facultatiu i de tècnic.

45. Qualsevol persona pot executar les tasques de policia local?

Sí, en la mesura que compleixi els requisits del Decret 233/2002, de 25 de setembre, pel qual s'aprova el Reglament d'accés, promoció i mobilitat de les polícies locals. Correspon a l'alcalde o l'alcaldesa, sens perjudici de les delegacions legalment previstes, les facultats següents:

- a) Aprovar les bases i convocar els processos selectius d'accés a les diferents categories, com també designar els i les membres del tribunal qualificador.
- b) Nomenar el personal interí de les polícies locals i exercir la resta de facultats que preveu l'article 55 del Reglament de personal al servei de les entitats locals, aprovat per Decret

214/1990, de 30 de juliol, en relació amb l'esmentat personal.

46. Es poden difondre dades personals o professionals dels membres de les forces i cossos de seguretat?

Segons la LOPSC, és una falta greu l'ús no autoritzat d'imatges o dades personals o professionals dels membres de les forces i cossos de seguretat que pugui posar en perill la seguretat personal o familiar dels agents.

47. Els agents de la policia local poden executar serveis sense l'uniforme reglamentari?

Els policies locals estan obligats a dur l'uniforme reglamentari, que només pot ésser utilitzat per al compliment del servei, l'alcalde o alcaldessa pot autoritzar que determinats serveis es prestin sense l'uniforme reglamentari, en els termes que estableix la legislació vigent; en qualsevol cas, els policies locals que actuïn sense l'uniforme reglamentari han de portar la documentació acreditativa de llur condició.

48. Poden els policies locals a Catalunya exercir les seves competències fora dels límits del terme municipal?

L'àmbit competencial territorial de les policies locals limita les seves actuacions al terme municipal, excepte en situacions d'emergència i previ requeriment de les autoritats competents. També podran actuar fora del terme municipal respecte amb l'autorització del Departament d'Interior, sempre que desenvolupin aquelles actuacions íntegrament en l'àmbit territorial català.

49. Els municipis limítrofs poden associar-se per la prestació de servei de policia local a Catalunya?

El Ministeri de l'Interior en algunes comunitats autònomes i el Departament d'Interior a Catalunya, po-

den autoritzar acords de col·laboració de serveis pels cossos de policia local, que permetin treballar fora del terme municipal quan dos o més municipis limítrofs, pertanyents a una mateixa comunitat autònoma, no disposin separatament de recursos suficients per a la prestació dels serveis de policia local, es poden associar per a l'execució de les funcions assignades a les policies locals.

50. Poden existir cossos de policials provincials o comarcals?

No, d'acord amb la jurisprudència del Tribunal Suprem no poden haver-hi policies provincials perquè no està previst en la LOFCS. I, per extensió, tampoc comarcals.

El que si fora possible, mitjançant un conveni, és l'adscripció d'unitats de la PG/ME als Consells de vegueria o diputacions o als consells comarcals.

51. A qui correspon la formació de les policies locals a Catalunya?

Correspon a l'ISPC la formació dels membres dels serveis de seguretat públics, segons el que disposa la LISPC.

52. En un municipi que no disposi de policia local està previst en la normativa que algú executi les seves funcions ?

En els municipis on no existeixi policia municipal les seves tasques podran ser exercides pel personal que desenvolupi funcions de custòdia i vigilància de bens, serveis i instal·lacions amb la denominació de guardes, vigilants, agents, a qualsevol altre nom similar.

53. Què és el Registre de les policies locals de Catalunya?

És un instrument adscrit al departament titular de les competències en matèria de seguretat pública per al compliment de les responsabilitats de coordinació

de les policies locals i per a l'expedició del document d'acreditació professional.

54. Els policies locals estan obligats a portar un document que acrediti la seva identitat?

Tots els membres dels cossos de policies locals han de portar un document d'acreditació professional

2. LA POLICIA DE LA GENERALITAT / MOSSOS D'ESQUADRA

55. Quines competències te la Policia de la Generalitat/Mossos d'Esquadra?

La PG/ME exerceix totes les funcions pròpies d'un cos de policia, entre altres:

- a) La seguretat ciutadana i l'ordre públic.
- b) La policia administrativa, que inclou la que deriva de la normativa estatal.
- c) La policia judicial i la investigació criminal, incloent-hi les diverses formes de crim organitzat i terrorisme, en els termes que estableixin les lleis.
- d) Funcions d'intervenció en la resolució amistosa de conflictes privats, si hi és requerit.
- e) Funcions de cooperació i col·laboració amb les entitats locals, d'acord amb la LPLC.
- f) Donar suport tècnic i operatiu a les policies locals quan aquestes no puguin assumir plenament un servei, per raó del seu volum o de l'especialització.
- g) Exercir les pròpies de les policies locals en els municipis que no en disposin.
- h) La vigilància i el control del trànsit en les vies interurbanes.

56. Quina és l'estructura territorial de la policia de la Generalitat/ Mossos d'Esquadra?

La PG/ME s'estructura territorialment en tres nivells:

- a) ABP, que és la unitat territorial de serveis policials bàsics, formada per una o més comissaries

que s'encarreguen de la recepció de denúncies i la instrucció d'atestats, de l'atenció de les trucades urgents, del patrullatge les 24 hores al dia, de la investigació dels delictes i de les tasques pròpies de la seguretat ciutadana.

- b) RP agrupa un conjunt d'ABP, s'encarrega de coordinar-les i els dona suport en els àmbits de seguretat ciutadana investigació policia científica i trànsit.
- c) Serveis Centrals, exerceixen el comandament orgànic sobre els caps de les regions policials. S'hi situen també els serveis que s'encarreguen de donar suport tècnic i operatiu al territori i els que requereixen especialització, i la direcció tècnica.

57. Quins serveis es materialitzen des d'una Àrea Bàsica Policial?

Des d'una ABP es donen els serveis bàsics de policia. En una ABP, hi ha una unitat d'investigació bàsica (UI) que s'encarrega de les investigacions dels petits delictes; una unitat de Seguretat Ciutadana (USC), aquesta unitat al seu temps gestiona una Oficina de denúncies (OAC), un Grup d'Atenció a la Víctimes (GAV), i un grup de policia de patrulles de proximitat.

58. Qui s'encarrega de les investigacions de delictes més complexes en una Àrea Bàsica Policial?

Les investigacions de delictes més complexes, com les de delictes contra les persones (homicidis, assassinats, o delictes de caire sexual) o els delictes contra el patrimoni complicats, robatoris a domicili amb violència, o estafes són investigats per efectius de l'Àrea d'Investigació Criminal.

Els efectius especialitzats en Policia Científica, s'encarreguen de fer les Inspeccions Oculars Tècnic Policials (IOTP) i depenen de la Divisió de Policia Científica.

59. Els serveis i els recursos més especialitzats de policia com els tècnics en desactivació d'explosius (TEDAX-NRBQ), els efectius per restablir l'ordre públic (BRIMO), els laboratoris de Policia Científica, els membres de les Unitats marítima, drons, o els escortes on estan ubicats? Si són necessaris per a un servei, com es poden sol·licitar?

Els serveis més especialitzats de la PG/ME, estan ubicats al Complex Central, situat entre els municipis de Sabadell i de Terrassa. En general, la sol·licitud d'aquests recursos es canalitza mitjançant el cap de l'ABP o el cap de la Regió Policial.

3. LES FORCES I COSSOS DE SEGURETAT DE L'ESTAT

60. Quines funcions exerceix la Guàrdia Civil i el Cos Nacional de Policia a Catalunya?

Entre d'altres, les competències de la Guàrdia Civil són:

- a) La vigilància del mar territorial espanyol.
- b) Les derivades de la legislació vigent sobre armes i explosius.
- c) El resguard fiscal de l'Estat i les actuacions encaminades a evitar i perseguir el contraban.
- d) Vetllar pel compliment de les disposicions que tendeixin a la conservació de la naturalesa i medi ambient, dels recursos hidràulics, així com de la riquesa cinegètica, piscícola, forestal i de qualsevol altra índole relacionada amb la naturalesa.
- e) La conducció interurbana de presos i detinguts.
- f) Les que li encomana la LSP entre d'altres, el control i supervisió de les armes i dels armers.
- g) Les investigacions per infraccions penals que superin el territori català.
- h) Pot complir tasques militars de caràcter policial que se li assignin.

Entre d'altres, les competències del Cos Nacional de Policia són:

- a) L' expedició del DNI i dels passaports.
- b) El control d'entrada i sortida del territori nacional d'espanyols i estrangers.
- c) Les previstes a la legislació sobre estrangeria, refugi i asilo, extradició, expulsió, emigració i immigració.
- d) La vigilància e inspecció del compliment de la normativa en matèria de joc.
- e) L' investigació i persecució dels delictes relacionats amb la droga.
- f) Col·laborar i prestar auxili als policies d'altres països, conforme a l'establert en els tractats o acords internacionals sobre les Lleis, sota la superior direcció del Ministre de l' Interior.
- g) El control de les entitats i serveis privats de seguretat i vigilància i investigació, del seu personal, mitjans i actuacions.

61. Quins són els comandaments de les forces i cossos de seguretat de l'Estat a Catalunya?

El comandament màxim del Cos Nacional de Policia a Catalunya és el comissari/a cap de la Prefectura Superior de Policia de Catalunya.

El comandament màxim del Cos de la Guàrdia Civil a Catalunya és el general cap de la Zona.

Ambdós depenen de la delegat/ada del Govern de l'Estat a Catalunya.

4. EL COS D'AGENTS RURALS

62. Qui constitueix el Cos d'Agents Rurals?

El Cos d'Agents Rurals està format per funcionaris del Departament d'Interior que vetllen per la conservació de la natura i la protecció del medi ambient arreu de Catalunya i defensen el patrimoni natural i el futur del nostre entorn per tal que tothom en pugui gaudir.

63. Quines tasques corresponen al Cos d'Agents Rurals?

D'acord amb l'article 5, 6 i 7 de la Llei 17/2003, de 4 de juliol, del Cos d'Agents Rural correspon els correspon:

Funcions de vigilància, inspecció i col·laboració en la gestió

1. *En aplicació de la legislació sobre medi ambient vigent i en el marc de les atribucions del departament competent en la matèria, correspon al Cos d'Agents Rurals portar a terme la vigilància, la inspecció i la col·laboració en la gestió en les matèries següents:*
 - a) *Els espais naturals protegits, tant terrestres com marítims; les reserves de caça i pesca i qualsevol altre espai natural amb mesures de preservació de la flora i la fauna protegides, i també la lluita contra les pràctiques furtives.*
 - b) *Els treballs de prevenció, vigilància, detecció i investigació d'incendis forestals.*
 - c) *El patrimoni forestal, les forests declarades d'utilitat pública, els camins ramaders i la flora i la fauna silvestres.*
 - d) *Els recursos forestals, cinegètics, piscícoles i marins protegits.*
 - e) *La protecció dels animals.*
 - f) *Les activitats extractives, els impactes ambientals i l'accés al medi natural.*
 - g) *Tota altra activitat que se'ls pugui encomanar per reglament en l'àmbit del seguiment i el compliment de la legislació sobre medi ambient.*
2. *En col·laboració amb els organismes competents en aigües i residus del departament responsable en matèria de medi ambient, el Cos d'Agents Rurals pot prendre part en la gestió, la vigilància i la inspecció pel que fa a aquestes matèries, si afecten el medi natural.*
3. *El Cos d'Agents Rurals pot prendre part en la gestió, la vigilància i la inspecció en matèria*

de medi ambient, en col·laboració amb altres organismes de la Generalitat que hi tinguin competències.

4. *El Cos d'Agents Rurals participa en els plans de protecció civil, d'acord amb les previsions d'aquests.*
5. *El Cos d'Agents Rurals actua en tot el territori de Catalunya. En supòsits excepcionals, si la naturalesa del servei ho requereix i en virtut dels principis d'auxili i cooperació, a petició de l'autoritat competent, els seus membres poden actuar fora del territori de Catalunya.*
6. *El Cos d'Agents Rurals ha de col·laborar amb els diversos serveis del departament competent en matèria de medi ambient, especialment amb els serveis tècnics de gestió forestal i de fauna, en funció dels protocols que es puguin establir.*

Article 6

Funcions d'investigació

1. *Correspon al Cos d'Agents Rurals investigar les infraccions que es cometin en les matèries a què fa referència l'article 5.1, amb la finalitat d'esbrinar-ne l'abast, les causes i els presumptes autors.*
2. *En les matèries a què fa referència l'article 5.2, les funcions d'investigació de les infraccions administratives s'han de dur a terme en col·laboració amb els organismes del departament competent en matèria de medi ambient als quals correspongui la gestió d'aigües i residus.*
3. *En les matèries a què fa referència l'article 5.3, les funcions d'investigació de les infraccions s'han de dur a terme en col·laboració amb els organismes del departament competent en matèria de medi ambient.*

Article 7

Funcions d'informació i assessorament als ciutadans

Els membres del Cos d'Agents Rurals tenen funcions d'informació i assessorament als ciutadans

per tal que tinguin conductes respectuoses amb el medi ambient. Així mateix, com a cos especialitzat en la gestió del medi natural, els membres del Cos d'Agents Rurals tenen funcions d'assessorament, en allò que sigui competència seva, dels titulars d'explotacions agrícoles, ramaderes i forestals, amb l'objectiu que els aspectes relacionats amb el medi natural siguin gestionats correctament. Dur a terme la vigilància, la inspecció i la col·laboració en la gestió en les matèries següents:

- a) Els espais naturals protegits, tant terrestres com marítims; les reserves de caça i pesca i qualsevol altre espai natural amb mesures de preservació de la flora i la fauna protegides, i també la lluita contra les pràctiques furtives.*
- b) Els treballs de prevenció, vigilància, detecció i investigació d'incendis forestals.*
- c) El patrimoni forestal, les forests declarades d'utilitat pública, els camins ramaders i la flora i la fauna silvestres.*
- d) Els recursos forestals, cinegètics, piscícoles i marins protegits.*
- e) La protecció dels animals.*
- f) Les activitats extractives, els impactes ambientals i l'accés al medi natural.*
- g) Tota altra activitat que se'ls pugui encomanar per reglament en l'àmbit del seguiment i el compliment de la legislació sobre medi ambient.*

64. Tenen la condició d'agents de l'autoritat els agents rurals?

Els membres del Cos d'Agents Rurals tenen la condició d'agents de l'autoritat i exerceixen funcions de policia administrativa especial i policia judicial, en els termes que estableix la llei, d'acord amb el que estableix l'article 144.6 de l'EAC de 2006.

65. En quines escales i categories s'estructura el Cos d'Agents Rurals?

Escala superior: Inspector o Inspectora

Escala executiva: sosinspector o sots-inspectora

Escala bàsica: oficial o oficiala, agent major i agent.

Tercera part.
**La normativa
processal penal**

1. L'ÀMBIT PENAL

66. Què és un delicte?

És una acció o una omissió dolosa o imprudent penada per la llei. La majoria de delictes es recullen en el codi penal però també hi ha delictes en lleis especials com la llei electoral etc.

El catedràtic S. Mir Puig defineix el delicte com un comportament humà típicament antijurídic i culpable, afegint-se tot sovint que, a més a més, ha de ser punible.

67. Qui és l'autor d'un delicte?

Són autors els qui realitzen el fet per si sols, conjuntament o per mitjà d'altri de qui se serveixen com a instrument.

També es consideren autors:

- a) Els qui indueixen directament a altri a executar-lo.
- b) Els qui cooperen en l'execució amb un acte sense el qual no s'hauria efectuat.

Els menors de divuit anys no són responsables criminalment d'acord amb el Codi Penal. Quan un menor de l'edat esmentada cometi un fet delictiu pot ser-ne responsable d'acord amb el que disposa la llei que reguli la responsabilitat penal del menor.

68. Quines causes corresponen a l'actuació de l'ordre jurisdiccional penal?

En l'ordre jurisdiccional penal els jutjats i tribunals tenen atribuït el coneixement de les causes i judicis criminals, amb excepció dels que corresponguin a la jurisdicció militar.

69. Quines són les competències dels Jutges d'Instrucció en l'ordre penal?

Els jutges d'instrucció coneix, en l'ordre penal:

- a) De la instrucció de les causes per delictes l'enjudiciament de les quals correspongui a les audiències provincials i als jutjats penals, excepte de les causes que siguin competència dels jutjats de violència sobre la dona.
- b) També els correspon dictar sentència de conformitat amb l'acusació en els casos establerts per la llei.
- c) Del coneixement i la decisió dels judicis de faltes, llevat dels que siguin competència dels jutges de pau, o dels jutjats de violència sobre la dona.
- d) Dels procediments de *habeas corpus*.
- e) Dels recursos que estableixi la llei contra les resolucions dictades pels jutjats de pau del partit i de les qüestions de competència entre aquests.
- f) De l'adopció de l'ordre de protecció a les víctimes de violència sobre la dona quan estigui exercint funcions de guàrdia, sempre que no pugui ser adoptada pel jutjat de violència sobre la dona.
- g) De l'execució de les mesures d'embargament i assegurament de proves transmeses per un òrgan judicial d'un Estat membre de la Unió Europea que les hagi acordat en un procés penal, quan els béns o els elements de prova estiguin en territori espanyol.

Així mateix, els jutjats d'instrucció coneixen de l'autorització de l'internament d'estrangers en els centres d'internament; així com del control de l'estada d'aquests als centres i a les sales d'inadmissió de fronteres i de les peticions i les queixes que plantegin els interns pel que fa als seus drets fonamentals.

70. En quins supòsits coneixen els jutjats de violència sobre la dona en l'ordre penal?

- a) De la instrucció dels processos per exigir responsabilitat penal pels delictes recollits als

títols del Codi penal relatius a homicidi, avortament, lesions, lesions al fetus, delictes contra la llibertat, delictes contra la integritat moral, contra la llibertat i indemnitat sexuals o qualsevol altre delicte comès amb violència o intimidació, sempre que s'hagin comès contra qui sigui o hagi estat la seva esposa, o dona que estigui o hagi estat unida a l'autor per una relació d'afectivitat anàloga, fins i tot sense convivència, així com dels comesos sobre els descendents, propis o de l'esposa o convivent, o sobre els menors o incapaços que visquin amb ell o que estiguin subjectes a la potestat, tutela, curatela, acolliment o guarda de fet de l'esposa o convivent, quan també s'hagi produït un acte de violència de gènere.

- b) De la instrucció dels processos per exigir responsabilitat penal per qualsevol delicte contra els drets i deures familiars, quan la víctima sigui alguna de les persones assenyalades com a tals a la lletra anterior.
- c) De l'adopció de les corresponents ordres de protecció a les víctimes, sense perjudici de les competències atribuïdes al jutge de guàrdia.
- d) Del coneixement i la decisió de les faltes que contenen els títols I i II del llibre III del Codi penal, quan la víctima sigui alguna de les persones assenyalades com a tals a la lletra a) d'aquest apartat.
- e) Dictar sentència de conformitat amb l'acusació en els casos que estableix la Llei.

71. Quina és la missió del Ministeri Fiscal?

El Ministeri Fiscal té per missió promoure l'acció de la justícia en defensa de la legalitat, dels drets dels ciutadans i de l'interès públic tutelat per la llei, d'ofici o a petició dels interessats; així com vetllar per la independència dels tribunals, i procurar davant aquests la satisfacció de l'interès social.

72. Qualsevol persona pot detenir?

Qualsevol persona pot detenir a:

- 1r El qui intenti cometre un delictes en el moment d'anar a cometre'l.
- 2n El delinqüent in fraganti.
- 3r El qui es fugi de l'establiment penal en què es trobi extingint condemna.
- 4t El qui es fugi de la presó en què estigui esperant el trasllat a l'establiment penal o al lloc on hagi de complir la condemna que se li hagi posat per sentència ferma.
- 5è El qui es fugi en ser conduït a l'establiment o lloc esmentat al número anterior.
- 6è El qui es fugi estant detingut o pres per causa pendent.
- 7è El processat o condemnat que estigui en rebel·lia.

73. Està obligat a detenir l'autoritat o l'agent de policia judicial?

L'autoritat o agent de la policia judicial tindrà obligació de detenir:

- 1r A qualsevol que es trobi en algun dels casos de l'article 490 de la LECRIM.
- 2n El qui estigui processat per delictes que tingui assenyalada en el Codi pena superior a la de presó correccional.
- 3r El processat per un delictes al qual s'hagi assenyalat una pena inferior, si els seus antecedents o les circumstàncies del fet fan presumir que no compareixerà quan el cridi l'autoritat judicial. S'exceptua del que disposa el paràgraf anterior al processat que presti a l'acte una fiança suficient, segons el parer de l'autoritat o agent que intenti detenir-lo, per presumir racionalment que compareixerà quan el cridi el jutge o tribunal competent.
- 4t El qui estigui en el cas del número anterior, tot i que encara no es trobi processat, a condició que concorrin les dues circumstàncies següents: la Que l'autoritat o agent tingui motius racional-

ment suficients per creure en l'existència d'un fet que presenti els caràcters de delicte. 2a Que en tingui també suficients per creure que la persona a qui intenti detenir va participar en ell.

2. LA POLICIA JUDICIAL

74. Què és la policia judicial?

La policia judicial és una funció, que té com accions l'auxili als jutjats i tribunals i al Ministeri Fiscal i, sota la seva direcció, persegueix l'esbrinament dels delictes i el descobriment i l'assegurament dels delinqüents.

Aquesta funció és competència, quan siguin requerits per prestar-la, a tots els membres de les forces i cossos de seguretat, tant si depenen del Govern de l'Estat, com de les comunitats autònomes o dels ens locals, dins l'àmbit de les seves competències respectives.

75. L'alcalde, l'alcaldessa o el cap de policia local pot retirar d'una investigació a un agent el qual hagi rebut l'encàrrec d'un jutge o un fiscal directament?

No, els funcionaris de la policia local quan actuen en la funció de policia judicial i si se'ls ha encomanat una actuació o investigació concreta, dins de les seves competències, no poden ser remoguts o apartats fins que l'encàrrec finalitzi o, en tot cas, s'acabi la fase del procediment judicial que la va originar, si no és per decisió o amb l'autorització del jutge o fiscal competent.

76. Els jutges i fiscals poden donar ordres directes als policies que executen les funcions de policia judicial?

D'acord amb el que disposa la LECRIM, El Ministeri Fiscal, i els jutges d'instrucció poden entendre's directament amb els funcionaris de la policia judicial, sigui quina sigui la seva categoria, per a tots els efectes, però si el servei que n'exigeixen admet espera, han d'acudir al superior respectiu del funcionari de

la policia judicial, mentre no necessitin l'auxili immediat d'aquest.

77. Què és l'atestat policia?

És un document que confeccionen els policies que executen la funció de policia judicial, per tal de donar a conèixer a l'autoritat judicial o fiscal les dades d'una investigació criminal o d'un fet que pot tenir rellevància penal. Té el valor jurídic de denuncia.

78. Què són les primeres diligències?

Es consideren diligències primeres la de consignar les proves del delicte que puguin desaparèixer; la de recollir i posar en custòdia tot el que porti a la comprovació i a la identificació del delinqüent; la de detenir, si s'escau, els presumptes responsables del delicte, i la de protegir els ofesos o perjudicats per aquest, els familiars o altres persones.

79. Quins són els drets que disposa una persona detinguda?

S'ha d'informar immediatament a tota persona detinguda o presa, de manera que li sigui comprensible, dels fets que se li imputen i de les raons que n'han motivat la privació de llibertat; així com dels drets que té, i especialment dels següents:

- a) Dret a guardar silenci no declarant si no vol, a no contestar alguna o algunes de les preguntes que li formulin, o a manifestar que només declararà davant del jutge.
- b) Dret a no declarar contra si mateix i a no confesar-se culpable.
- c) Dret a designar advocat, sense perjudici del que disposa en l'apartat 1.a) de l'article 527 de la LECRIM i a ser assistit per ell sense demora injustificada. En cas que, donada la llunyania geogràfica no sigui possible la immediata assistència del lletrat, es facilitarà la detingut comunicació telefònica o per videoconferència amb

aquell, llevat que la comunicació esmentada sigui impossible.

- d) Dret a accedir als elements de les actuacions que siguin essencials per a impugnar la legalitat de la detenció o privació de llibertat.
- e) Dret a que es posi en coneixement del familiar o persona que desitgi, sense demora injustificada, la seva privació de llibertat i el lloc de custòdia en el que es trobi en cada moment. Els estrangers tindran dret a que les circumstàncies anteriors es comuniquin a l'oficina consular del seu país.
- f) Dret a comunicar-se telefònicament, sense demora injustificada, amb un tercer de la seva elecció. Aquesta comunicació es celebrarà en presència d'un funcionari de policia o, en el seu cas, del funcionari que designi el jutge o el fiscal, sens perjudici del que disposa l'article 527 de la LECRIM.
- g) Dret a ser assistit per les autoritats consulars del seu país, a comunicar-se i a mantenir correspondència amb elles.
- h) Dret a ser assistit gratuïtament per un intèrpret, quan es tracti d'un estranger que no comprengui o que no parli el castellà o la llengua oficial de l'actuació de la que es tracti, o de persones sordes o amb discapacitat auditiva, així com d'altres persones amb dificultats del llenguatge.
- i) Dret a ser reconegut pel metge forense o el seu substitut legal i, en el seu defecte, pel de la institució en la que es trobi, o per qualsevol altre depenent de l'Estat o altres administracions públiques.
- j) Dret a sol·licitar assistència jurídica gratuïta, procediment per a fer ho i condicions per a obtenir-la.
- k) Dret a instar el procediment habeas corpus.

80. Disposar d'un advocat d'ofici vol dir que no cal retribuir els seus serveis per part de qui el sol·licita? i en canvi si es designa un advocat particular cal retribuir el seus serveis?

No exactament, el dret a la justícia gratuïta és una qüestió que te a veure amb el poder adquisitiu de la persona que el sol·licita i que es recull i regula a la LAJG. En aquests moments aquest dret es contempla si la persona que el sol·licita no ingressa per unitat familiar com a mínim el doble del salari mínim professional per any.

81. Poden els policies traslladar un cadàver que es trobi en la via pública fins un lloc que no interromp-hi la circulació?

En principi és millor no bellugar cap cadàver de la via pública sense consultar-ho prèviament amb l'autoritat judicial; malgrat això, excepcionalment, la LECRIM permet que si s'ha produït la mort d'alguna persona i el cadàver és a la via pública, a la via fèrria o en un altre lloc de trànsit, la policia l'ha de traslladar al lloc pròxim que sigui més idoni dins de les circumstàncies, restablir el servei interromput, si calgués, i donar-ne compte tot seguit a l'autoritat judicial. En aquests casos, s'ha de ressenyar prèviament la posició del cadàver, obtenir fotografies i assenyalar sobre el lloc la situació exacta que ocupava.

82. Qui té l'obligació de denunciar un delicte?

El qui presenciï la perpetració de qualsevol delicte públic està obligat a assabentar-ne immediatament el jutge o la jutgessa d'instrucció, de pau, o el funcionari o funcionària del Ministeri Fiscal més pròxim al lloc en què es trobi. Sinó ho fa pot ser sancionat amb una multa.

L'obligació que estableix el punt anterior no inclou els impúbbers ni els qui no gaudeixin del ple ús de raó. Tampoc no estan obligats a denunciar:

- a) El cònjuge del delinqüent.

- b) Els ascendents i els descendents consanguinis o afins del delinqüent i els seus col·laterals consanguinis o uterins i afins fins al segon grau inclusivament.
- c) Els fills naturals respecte de la mare en tot cas, i respecte del pare quan estiguin reconeguts, així com la mare i el pare en els mateixos.

83. Està obligat a denunciar un policia local si observa la perpetració d'un fet delictiu?

Efectivament, aquells que per raó del seu càrrec, professió o ofici tinguin notícia d'algun delictes públic estan obligats a denunciar-lo immediatament al Ministeri Fiscal, al tribunal competent, al jutge d'instrucció i, si no n'hi ha, al funcionari de policia més pròxim al lloc, si es tracta d'un delictes flagrant. Els qui no compleixin aquesta obligació incorren en la multa, la qual s'ha d'imposar disciplinàriament.

Quarta part.

**La protecció de la
informació i de les
dades**

1. LA SEGURETAT DE LA INFORMACIÓ

84. És obligatori disposar d'una política de seguretat de la informació a l'ajuntament?

Si, l'ENS és la normativa que regula com l'Administració Pública ha de gestionar la seguretat de la informació, per garantir la seguretat en la utilització de medis i processos electrònics i informàtics, prevista en la Llei d'accés electrònic dels ciutadans als serveis públics. A més, el mes de maig del 2022 es va publicar la seva revisió amb el Reial Decret 311/2022, de 3 de maig, pel qual es regula l'ENS.

La política de seguretat de la informació recull el compromís de l'ajuntament per a gestionar la seguretat de la informació tractada i els serveis prestats per les Administracions públiques. Han d'assegurar l'accés, integritat, disponibilitat, autenticitat, confidencialitat, traçabilitat i conservació de dades, informacions i serveis emprats en mitjans electrònics que gestionin en l'exercici de les seves competències.

La seguretat ha de comprometre a tots els membres de la organització i cal identificar clarament els responsables de vetllar pel seu compliment i la política de seguretat ha de ser coneguda per tots els membres de l'organització administrativa, *i identificar de forma inequívoca els responsables de vetllar per llur acompliment.*

Per a l'adopció de les mesures de seguretat es tindrà en compte la naturalesa de la informació de la que es disposa, del sistema i dels serveis a protegir i dels riscos als que està exposat i, en funció d'aquests paràmetres, els nivells es classificaran en alt, mig i baix.

Els municipis podran disposar d'una política de seguretat comuna elaborada pel Consell Comarcal o per la Diputació que hagi assumit la responsabilitat

de la seguretat dels sistemes d'informació dels sistemes municipals.

85. Quins són els requisits mínims requerits per una protecció adequada de la informació que disposen les administracions públiques?

Tots els òrgans superiors de les administracions públiques han de disposar formalment de la seva política de seguretat, que ha de ser aprovada pel titular del òrgan superior corresponent.

- a) Organització i implantació del procés de seguretat.
- b) Anàlisi i gestió dels riscos.
- c) Gestió del personal.
- d) Professionalitat.
- e) Autorització i control dels accessos.
- f) Protecció de les instal·lacions.
- g) Adquisició de productes de seguretat i contractació de serveis de seguretat.
- h) Mínim privilegi
- i) Integritat i actualització del sistema.
- j) Protecció de la informació emmagatzemada i en trànsit.
- k) Prevenció davant altres sistemes d'informació interconnectats.
- l) Registre d'activitat i detecció de codi nociu.
- m) Incidents de seguretat.
- n) Continuitat de l'activitat.
- o) Millora continua del procés de seguretat.

86. Què ha d'incloure el sistema de seguretat informàtic i dels mitjans electrònics que disposi un ajuntament?

La seguretat del sistema d'informació ha d'incloure:

- a) Els aspectes de prevenció, detecció i correcció, per aconseguir que les amenaces sobre aquest no es materialitzin, no afectin greument la informació que utilitza, o els serveis que s'hi presten.
- b) Les mesures de prevenció han d'eliminar o, almenys, reduir, la possibilitat que les amenaces

s'arribin a materialitzar amb perjudici per al sistema. Aquestes mesures de prevenció han de preveure, entre d'altres, la dissuasió i la reducció de l'exposició.

- c) Les mesures de detecció han d'estar acompanyades de mesures de reacció, de forma que els incidents de seguretat es tallin a temps.
- d) Les mesures de recuperació han de permetre la restauració de la informació i els serveis, de manera que es pugui fer front a les situacions en les quals un incident de seguretat inhabiliti els mitjans habituals.
- e) Sense que hi hagi minva dels altres principis bàsics i requisits mínims establerts, el sistema ha de garantir la conservació de les dades i informacions en suport electrònic.
- f) Caldrà fer auditories, al menys cada dos anys, que verifiquin l'acompliment dels requeriments de l'ENS.

87. Quines persones s'han de diferenciar en la gestió de la seguretat del sistema d'informació dins l'ajuntament?

L'ENS obliga a separar les responsabilitats de les persones que han de dur a terme la gestió del sistema d'informació. S'ha de diferenciar el responsable de la informació, el responsable del servei, el responsable de la seguretat i el responsable del sistema.

El responsable de la informació ha de determinar els requisits de la informació tractada; el responsable del servei ha de determinar els requisits dels serveis prestats i el responsable de seguretat ha de determinar les decisions per satisfer els requisits de seguretat de la informació i dels serveis; i el responsable del sistema s'encarrega de desenvolupar la forma concreta d'implementar la seguretat en el sistema i de la seva operació diària. La responsabilitat de la seguretat dels sistemes d'informació ha d'estar diferenciada de la responsabilitat sobre la prestació dels serveis. La política de seguretat de l'organització ha de detallar les atribucions de cada responsable i els mecanismes de coordinació i resolució de conflictes.

Algunes responsabilitats es poden instrumentalitzar a través de Comitès (seguretat corporativa, seguretat de la informació..), formats per membres de totes les parts implicades.

A la pràctica el que busca l'ENS és que qui gestiona els sistemes d'informació no sigui la mateixa persona que estableix la seguretat d'aquests sistemes, per evitar els conflictes d'interessos en la presa de decisions.

88. Poden existir administracions locals que no vulguin utilitzar les tecnologies de la informació en la seva relació amb els ciutadans?

No, els ciutadans tenen el dret d'adreçar-se a l'administració emprant les TIC. Les administracions públiques han d'utilitzar les tecnologies de la informació en les seves relacions amb les altres administracions i amb els ciutadans, aplicant mesures informàtiques, tecnològiques, organitzatives, i de seguretat, que garanteixin un adequat nivell d'interoperabilitat tècnica, semàntica i organitzativa i evitin discriminació als ciutadans per raó de la seva elecció tecnològica.

2. CARÀCTER PERSONAL

89. Què és una "dada de caràcter personal"?

Qualsevol informació que sigui susceptible d'identificar directa o indirectament a una persona física viva.

Per aquesta raó les dades de les empreses o persones jurídiques no entren en aquesta categoria encara que si les dels seus representants. Cal tenir present el dret de les persones hereves sobre les dades dels difunts i el que aquestes hagin expressat al respecte al seu Testament digital.

El DNI, el número de telèfon, l'adreça de correu electrònic, la signatura, la imatge, la veu són dades que ens poden identificar clarament, però també ho poden ser l'adreça IP del nostre ordinador, la matrícula del nostre vehicle, el número de soci del nostre club esportiu, les dades de localització del nostre telè-

fon mòbil, qualsevol de les dades incloses en el nostre Currículum (més enllà de les merament identificatives), el que publiquem a les xarxes socials, les nostres dades biomètriques (com les empremtes dactilars o el reconeixement facial) o les nostres dades genètiques.

90. Quines obligacions té un ajuntament relatives al tractament de dades personals?

El Reglament europeu 2016/679 general de protecció de dades suposa un canvi en la manera de gestionar les dades, cal practicar la Responsabilitat proactiva i això voldrà dir:

- Nomenar a la persona que exercirà de Delegada de Protecció de Dades (DPD).
- Aplicar els principis de la privacitat des del disseny i per defecte.
- Portar el registre d'activitats del tractament de l'ajuntament.
- Analitzar els riscos dels tractaments de dades que es realitzin, amb la finalitat d'establir les mesures a aplicar:
 - Adoptar mesures de seguretat (tècniques i organitzatives) que garanteixin la integritat i seguretat de les dades de caràcter personal que tracten, n'evitin la seva alteració, la pèrdua, el tractament o l'accés no autoritzat; així com dels centres de tractament, locals, equips, sistemes i programes.
- Realitzar una Avaluació de l'Impacte en la protecció de dades (AIPD) quan existeixi tractament de dades personals a gran escala i/o observació sistemàtica a gran escala d'una zona d'accés públic abans de posar en marxa un sistema de videovigilància.
- Notificar les violacions de seguretat que puguin suposar risc per als drets i llibertats de les persones físiques.
- Recollir les dades de manera lícita, informant de manera clara abans de la recollida de les dades de contacte del responsable i del seu DPD; de les finalitats, base jurídica i cessions previstes per a cadascuna i si existirà transferència

internacional de dades; temps previst de conservació de les dades; de la possibilitat d'exercici de drets, i de presentar reclamació davant de l'APDCAT.

- Incloure a tots els contractes d'encarregat del tractament les obligacions de protecció de dades.
- Formar a tot el seu personal en la matèria.

Amb la revisió de l'ENS es fa un lligam directe entre l'ENS i els sistemes d'informació de l'ajuntament que tracten dades personals, establint que quan es tracten dades personals dins d'un sistema d'informació, s'ha d'aplicar la normativa de protecció de dades.

Darrera observació: no sé si en la part de videovigilància caldria tenir en compte la resolució de l'APDCAT que va fer treure una càmera de videovigilància que vigilaven la zona d'escombraries.

91. Què passa si no complim amb la normativa de protecció de dades (RGPD)?

- a) No garantirem el dret fonamental a la protecció de dades.
- b) Les administracions públiques es regeixen pel principi de legalitat, és a dir, compleixen les normatives vigents, per tant incomplirem la normativa europea, estatal i catalana sobre la matèria.
- c) Els drets dels nostres ciutadans i treballadors, i els dels electes també, no es garantiran, cosa que pot donar lloc a afectacions a la intimitat de les persones, denúncies i infraccions, i a una mala imatge pública de la nostra corporació.
- d) Cal tenir present que el règim sancionador de les administracions públiques en la matèria per ara no contempla sancions econòmiques, però si la publicitat dels expedients sancionadors, la comunicació al Síndic de Greuges, així com l'obligació de correcció de la situació detectada en un termini determinat que, en cas de no ser executada per l'ajuntament, pot donar lloc a la immobilització dels fitxers afectats (amb el bloqueig dels ordinadors o servidors on es trobin les dades) o a l'inici d'un expedient disciplinari.

- e) Les persones afectades, a banda de presentar una reclamació davant l'APDCAT, també poden demanar tutela judicial contra un responsable o encarregat del tractament, així com el dret a indemnització i responsabilitat per danys i perjudicis materials o immaterials soferts.

92. Què és un Delegat de Protecció de Dades? Estem obligats a disposar-ne d'un?

Per a garantir l'acompliment de la normativa de protecció de dades el RGPD ha previst que les Administracions Públiques, entre d'altres, tenen la obligació de crear aquesta figura, un especialista que serà el guardià de la privacitat de l'ajuntament, sent qui informará, assessorarà i supervisarà l'acompliment del RGPD de manera independent.

Per a qualsevol dubte o qüestió relacionada amb el tractament de dades personals cal seguir les seves indicacions. De la mateixa manera, quan alguna persona (ciutadans, treballadors, electes...) senti que ha vist afectats els seus drets i llibertats per algun dels tractaments que es duen a terme, poden posar-s'hi en contacte amb el DPD abans de presentar denúncia davant de l'APDCAT.

93. Pot l'ajuntament gravar totes les trucades telefòniques que es reben en totes les seves dependències?

La gravació de la veu d'una persona és un tractament de dades personals i requereix complir amb tots els principis del RGPD. Les dades han de ser recollides de manera lícita, lleial i transparent, han de ser adequades,

pertinents i no excessives en relació amb l'àmbit i les finalitats determinades, explícites i legítimes per a les quals s'han obtingut. Per poder gravar algunes trucades telefòniques, cal primer explicar-li el cas al Delegat de Protecció de Dades de l'ajuntament, aquest l'analitzarà juntament amb el risc que pot comportar i us assessorarà al respecte.

La gravació indiscriminada de totes les trucades no compliria amb el principi de minimització de les dades.

La locució que se utilitzi haurà de facilitar, de forma clara i concisa, la informació bàsica conforme a la normativa, sens perjudici d'oferir un mitjà addicional en el que es posi a disposició de l'interessat la resta de la informació obligatòria (p.ex. en una altra locució en marcar una extensió).

94. Si es sol·liciten o recullen dades de caràcter personal dels ciutadans cal prèviament informar-los?

Efectivament, cal informar als ciutadans (també a treballadors, proveïdors o contactes) de:

- a) La identitat i dades de contacte del responsable del tractament (l'ens local) i les dades de contacte del seu Delegat de Protecció de Dades.
- b) Les finalitats del tractament així com la base jurídica del tractament, els destinataris als que se'ls facilitaran aquestes dades, si existirà transferència internacional de dades, i el termini de conservació.
- c) El caràcter obligatori o facultatiu de la resposta a les preguntes que li siguin plantejades.
- d) La possibilitat d'exercitar els drets d'accés, rectificació, supressió, limitació del tractament, portabilitat, i oposició.
- e) El dret a presentar una reclamació davant l'AP-DCAT

95. Hi ha algunes dades de caràcter personal que tinguin una protecció extraordinària o be que estigui prohibit demanar-les, emmagatzemar-les o tractar-les?

El tractament de dades personals que revelin l'origen ètnic o racial, les opinions polítiques, les conviccions religioses o filosòfiques, o la afiliació sindical, i el tractament de dades genètiques, dades biomètriques dirigides a identificar de manera unívoca a una persona física, dades relatives a la salut o dades relatives a

la vida sexual o les orientacions sexuals, queden prohibits excepte si:

- s'ha donat el consentiment,
- el tractament és necessari per a l'acompliment d'obligacions o exercici de drets en l'àmbit laboral i de la seguretat i protecció social,
- per a la protecció d'interessos vitals de l'interessat,
- quan l'interessat els hagi fet manifestament públics,
- per a l'exercici de reclamacions o pels tribunals,
- per raons d'interès públic essencial
- per raons d'arxiu en interès públic, investigació científica o històrica o finalitats estadístiques, si qui les tracta és un partit polític, sindicat, esglésies, confessions o comunitats religioses i associacions, les fundacions i altres entitats sense ànim de lucre, amb finalitat política, filosòfica, religiosa o sindical, quant a les dades relatives als seus associats o els seus membres, sens perjudici que la cessió d'aquestes dades requereix sempre el consentiment previ de l'afectat.
- Les dades de condemnes i infraccions penals, o mesures connexes, es podran realitzar únicament sota la supervisió de les autoritats públiques.

96. Què és l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (APDCAT)?

L'APDCAT és un organisme independent que vetlla per garantir, en l'àmbit de les competències de la Generalitat, els drets a la protecció de dades personals i d'accés a la informació que hi està vinculada.

Des d'aquest organisme s'informa sobre quins són els drets en aquesta matèria, com s'exerceixen i què s'ha de fer en cas que no siguin respectats. També s'informa i s'assessora sobre les obligacions que preveu la legislació i es controla que les entitats la compleixin.

97. Pot la policia local tenir accés al padró d'habitants?

D'acord amb els principis del RGPD s'entén que no hi hauria inconvenient per a què en l'exercici de funcions específiques s'utilitzin les dades del padró municipal per part dels efectius de la policia local, sempre que:

- S'asseguri que s'utilitzen únicament aquelles dades que siguin adequades, pertinents i no excessives per a la finalitat de l'accés;
- L'accés es realitzi en el marc d'un expedient concret i amb necessitats degudament justificades, relacionades amb la "prevenció d'un risc real per a la seguretat pública o per a la repressió d'infraccions penals". En aquest cas caldrà comunicar-se amb l'actuació de la Policia Municipal als Cossos de Seguretat competents;
- Es garanteixin la confidencialitat i seguretat de les dades personals.

Si l'accés a les dades es fa a través d'un programari de gestió de padró caldrà garantir que existeix un registre dels accessos realitzats quedant registrat l'usuari que fa l'accés, la data i l'hora en què es va realitzar, el tipus d'accés i si ha estat autoritzat o denegat. En cas d'haver estat autoritzat, també la informació relativa al registre accedit i les accions realitzades.

98. Es poden instal·lar videocàmeres de vigilància amb finalitats de prevenir infraccions penals i garantir la seguretat en llocs públics?

La visualització de les imatges captades per videocàmeres en llocs públics, tant fixes com mòbils, és competència exclusiva de les Forces i Cossos de Seguretat, regint-se per la Llei Orgànica 4/1997, de 4 d'agost, i el seu Reglament de desenvolupament, sense perjudici que els sigui aplicable, si s'escau, el que preveu especialment en el RGPD, en aspectes com l'adopció de les mesures de seguretat que resultin de la realització de l'anàlisi de riscos així com el registre d'activitats de tractaments.

La seva utilització en llocs públics tenen una finalitat específica de seguretat en benefici de la convi-

vència ciutadana, l'erradicació de la violència i la utilització pacífica de les vies i espais públics, així com de prevenir la comissió de delictes, faltes i infraccions relacionats amb la seguretat pública.

La instal·lació d'aquest tipus de dispositius de les imatges gravades estan subjectes a requisits molt estrictes ja que, en primer lloc, l'autorització d'instal·lació de videocàmeres fixa i la utilització de càmeres mòbils, s'atorga per la Delegació del Govern previ informe preceptiu i vinculant de la Comissió de Garanties de la Videovigilància de la comunitat autònoma corresponent.

L'autorització tindrà una vigència màxima d'un any, havent de renovar-se una vegada finalitzat aquest, portant les Comissions de Videovigilància un registre d'instal·lacions autoritzades.

Per autoritzar la seva instal·lació es tindrà en compte, d'acord amb el principi de proporcionalitat, els criteris d'intervenció mínima i idoneïtat de manera que:

- Només es pot emprar-se la càmera de vídeo quan resulti adequat, en una situació concreta, per al manteniment de la seguretat ciutadana, de conformitat amb el que disposa la Llei.
- S'haurà de ponderar, en cada cas, entre la finalitat pretesa i la possible afectació per la utilització de la càmera de vídeo al dret a l'honor, a la pròpia imatge i a la intimitat de les persones.
- La seva utilització exigirà l'existència d'un raonable risc per a la seguretat ciutadana, en el cas de les fixes, o d'un perill concret, en el cas de les mòbils.
- No es podran utilitzar per prendre imatges ni sons de l'interior dels habitatges, ni dels seus vestíbuls, excepte consentiment del titular o autorització judicial, ni en llocs en llocs públics, oberts o tancats, quan s'afecti de forma directa i greu a la intimitat de les persones, així com tampoc per gravar converses de naturalesa estrictament privada.

El mateix s'aplicarà en el cas d'ús de càmeres pròpies o telèfons mòbils de les Forces i Cossos de Seguretat.

Els municipis que no disposin de policia local, ni cos de vigilants ni hagin subscrit un conveni en aplicació de l'article 12.1 cinquè c) de la Llei 10/1994, d'11 de juliol, de la Policia de la Generalitat Mossos d'Esquadra, no poden instal·lar càmeres de videovigilància amb la finalitat de control de trànsit. A la resta de casos caldrà adequar la instal·lació a la Llei orgànica 4/1997 esmentada, així com l'RGPD i a les instruccions de l'APDCAT.

3. L'ÚS DE VIDEOCÀMERES PER PART DE LES FORCES I COSSOS DE SEGURETAT

99. Quins principis han de presidir en la utilització de videocàmeres?

Els principis d'utilització de les videocàmeres són:

- a) La utilització de videocàmeres ha d'estar presidida pel principi de proporcionalitat, en la seva doble versió d'idoneïtat i d'intervenció mínima.
- b) La idoneïtat determina que només es pot fer servir la videocàmera quan resulti adequat, en una situació concreta, per al manteniment de la seguretat ciutadana, de conformitat amb el que disposa la Llei.
- c) La intervenció mínima exigeix la ponderació, en cada cas, entre la finalitat pretesa i la possible afectació per la utilització de la videocàmera al dret a l'honor, a la pròpia imatge i a la intimitat de les persones.
- d) La utilització de videocàmeres exigeix l'existència d'un risc raonable per a la seguretat ciutadana, en el cas de les fixes, o d'un perill concret, en el cas de les mòbils.
- e) No es poden utilitzar videocàmeres per obtenir imatges ni sons de l'interior dels habitatges, ni dels seus vestíbuls, llevat que s'obtingui el consentiment del titular o una autorització judicial, ni dels llocs públics oberts o tancats, si això afecta de manera directa i greu la intimitat de les persones, i tampoc per gravar converses de naturalesa estrictament privada. Les imatges i els

sons obtinguts accidentalment en aquests casos han de ser destruïts de manera immediata per qui tingui la responsabilitat de custodiar-los.

Cal tenir present que les imatges captades es troben protegides per la LOPDGDD en tractar-se la imatge o la veu de dades personals, i per la llei del dret a l'honor, a la intimitat personal i a la pròpia imatge.

100. Es poden instal·lar videocàmeres fixes en qualsevol lloc del municipi per tal d'evitar la comissió de delictes, visualitzades pels policies locals únicament amb autorització del consistori?

No, la instal·lació de videocàmeres o de qualsevol mitjà tècnic anàleg està subjecta al règim d'autorització administrativa prèvia de la DGAS del departament d'Interior, amb l'informe favorable de la Comissió de Control de Dispositius de Videovigilància de Catalunya, en el cas que siguin fixes.

101. Es poden utilitzar videocàmeres mòbils en qualsevol lloc del municipi per tal d'evitar la comissió de delictes, visualitzades pels policies locals únicament amb autorització del consistori?

Pel que fa a la policia local, en el cas de dispositius mòbils, per a situacions de desordre públic i, en general, de perill concret requereixen d'autorització de la DGAS del departament d'Interior, a iniciativa de l'alcalde. En cas d'urgència fins i tot pot ser ordenat directament per l'alcalde. En tots dos casos caldrà informar a la Comissió de Control de Dispositius de Videovigilància de Catalunya de l'ús realitzat, perquè aquesta emeti un dictamen sobre l'adequació de les gravacions a les finalitats i condicions de la normativa reguladora de la videovigilància policial.

102. Es poden instal·lar càmeres per al control del trànsit?

Les autoritats competents poden ordenar la instal·lació i l'ús de càmeres fixes per al control, la regulació, la vigilància i la disciplina del trànsit són el director

del Servei Català del Trànsit, en les vies no regulades pels municipis, i l'alcalde del municipi respectiu, en les vies que són competència dels municipis. Aquesta resolució d'autorització s'ha de notificar a la Comissió de Control de Dispositius de Videovigilància de Catalunya, que, si ho considera pertinent, podrà emetre informe sobre l'adequació de la resolució als principis generals de la Llei orgànica 4/1997, per la qual es regula la utilització de videocàmeres per les forces i cossos de seguretat en llocs públics.

103. Cal tenir alguna precaució pel que fa al visionat de les imatges captades pel sistema de video-vigilància?

Cal garantir que tan sols el personal amb les funcions de visionat de les imatges en tindrà accés. Cal impedir que la posició de les pantalles de visionat permetin l'accés de tercers.

De la mateixa manera si es capta so, o el so de les emissions de les centraletes de les Polícies locals no siguin escoltades per persones alienes al cos de policia.

Cinquena part.

**La circulació, trànsit
i seguretat vial**

104. Què són els plans locals de seguretat viària?

Els plans locals de seguretat viària són una eina útil per fer una diagnosi de la seguretat viària, definir els objectius i àmbits d'actuació, establir mesures d'actuació i seguiment i avaluació d'aquestes mesures.

No obstant això, els plans locals de seguretat viària s'emmarquen dins dels objectius de reducció d'accidentalitat en zona urbana fixats pel Pla de Seguretat Viària 2014-2016, desenvolupat pel Servei Català de Trànsit.

L'objectiu és la reducció de la sinistralitat a la xarxa urbana.

105. Quines són les competències municipals en matèria de trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària?

S'atribueixen als municipis, les competències següents:

- a) L'ordenació i el control del trànsit a les vies urbanes de la seva titularitat, així com la seva vigilància per mitjà d'agents propis, la denúncia de les infraccions que es cometin a les esmentades vies i la seva sanció quan no estigui expressament atribuïda a una altra administració.
- b) La regulació mitjançant una ordenança municipal de circulació dels usos de les vies urbanes, fent compatible la distribució equitativa dels aparcaments entre tots els usuaris amb la necessària fluïdesa del trànsit rodat i amb l'ús per als vianants dels carrers, així com l'establiment de mesures d'estacionament limitat, a fi de garantir la rotació dels aparcaments prestant una atenció especial a les necessitats de les persones amb discapacitat que tenen reduïda la mobilitat i que utilitzen vehicles, tot això a fi d'afavorir la seva integració social.

- c) La immobilització dels vehicles en vies urbanes quan no estiguin proveïts d'un títol que habiliti l'estacionament en zones limitades en temps o excedeixin l'autorització concedida fins que s'aconsegueixi la identificació del seu conductor. La retirada dels vehicles de les vies urbanes i el posterior dipòsit d'aquells quan obstaculitzin o dificultin la circulació o suposin un perill per a aquesta o estiguin aparcats incorrectament en les zones d'estacionament restringit, en les condicions que preveu per a la immobilització aquest mateix article. Les bicicletes només es poden retirar i portar al dipòsit corresponent si estan abandonades o si, tot i estar amarrades, dificulten la circulació de vehicles o persones o danyen el mobiliari urbà.

106. És l'educació viària una competència municipal?

Garantir la seguretat viària en el municipi és una de les funcions que té assignada la policia local. La Llei 9/2003, de 13 de juny, de la mobilitat estableix en l'article 3, els seus objectius i dos d'ells en fan una referència clara i inequívoca, a fomentar propostes i actuacions que milloren la seguretat viària i la reducció de l'accidentalitat.

107. Pot l'alcalde sancionar per les infraccions que es recullen en la Llei sobre trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària?

Efectivament, correspon als respectius alcaldes/ alcaldesses la sanció per la infracció de normes de circulació comeses en vies urbanes. Els alcaldes poden delegar aquesta facultat d'acord amb la legislació aplicable.

Les competències municipals no inclouen les infraccions als preceptes del títol IV, de la LBTCVMSV, que són les que estan relacionades amb les autoritzacions administratives, com per exemple les dels permisos i llicències de conducció, les dels permisos de circulació i documentació dels vehicles o les referides a les matricules. Tampoc poden els alcaldes sancionar

per les infraccions comeses en travessies mentre no tinguin el caràcter de vies urbanes.

108. A qui correspon l'ordenació del trànsit i l'assistència i investigació dels accidents de trànsit a les vies urbanes del municipi?

L'ordenació del trànsit i l'assistència i la investigació dels accidents dins de les vies urbanes del municipi (regulació dels fluxos de circulació, restriccions de pas, estacionaments, zones residencials,...) correspon a l'ajuntament i s'exerceix a través de les policies locals, quan n'hi hagi i si no, a través de la PG/ME.

109. A qui correspon la vigilància i control del transport de mercaderies i viatgers dins del municipi?

La vigilància i control del transport de mercaderies i viatgers dins del municipi a la PG/ME i a les policies locals si han estat habilitades per la Direcció General de Transports.

110. Tenen capacitat jurídica en matèria de trànsit els ajuntaments?

Si, els ajuntaments tenen capacitat jurídica per regular en matèria de trànsit, mitjançant ordenances, sempre i quan no contradiguin la normativa genèrica.

111. Quines són les taxes màximes d'alcoholèmia permeses als conductors de vehicles ?

0 mg/litre d'aire espirat per a conductors:

- Menors de 18 anys

0.15 mg/ litre d'aire espirat per a conductors de:

- Mercaderies PMA > 3500. Kg.
- Viatgers > 9 places
- Servei públic (taxi per exemple)
- Transport escolar i de menors
- Mercaderies perilloses
- Serveis urgents (policia, bombers, ambulància)
- Transports especials
- Novells 2 anys antiguitat permís

0.25 mg/ litre d'aire espirat per a:

- Resta conductors
- Conductors bicicletes

112. Quins són els límits de velocitat en vies urbanes i travesseres?

- 20 km/h en vies que disposin de plataforma única de calçada i vorera
- 30 km/h en vies d'un únic carril per sentit de circulació
- 50 km/h en vies de dues o més carrils per sentit de circulació

113. Com es regula la parada i estacionament en vies urbanes?

La parada i estacionament en vies urbanes es regula mitjançant una ordenança municipal. Podran adoptar-se mesures correctores inclosa la retirada del vehicle o la seva immobilització.

114. Què són els vehicles de mobilitat personal i quins certificats necessiten per circular? Se li exigeix alguna autorització al conductor?

- Vehicle amb una o més rodes dotat amb una única plaça i propulsat per motor/s elèctric que li pot proporcionar una velocitat màxima compresa entre els 6 i els 25 km/h.
- La DGT estableix l'obligatorietat de comptar amb un certificat de circulació. Document que acredita que el VMP compleix amb els requisits tècnics recollits tant a la normativa tècnica nacional com a la internacional.
- Als conductors de VMP no se'ls exigeix autorització administrativa ni assegurança obligatòria per a poder circular ni per conduir.
- Els VMP estan considerats vehicles a tots els efectes, per tant els conductors adquireixen una sèrie d'obligacions igual que la resta d'usuaris de la via que es mouen en cotxe, moto, bicicleta o a peu.

- El conductor ha de seguir les ordenances municipals: si està regulada l'obligatorietat del casc, per exemple.
- No poden circular per voreres i zones per a vianants i només pot transportar a una persona.
- No poden circular per vies interurbanes, travesseres, autopistes o autovies, túnels urbans, ni carrils bus.

115. Què són i per on poden circular les bicicletes amb pedaleig assistit?

- Estan equipades amb un motor elèctric auxiliar, de potència nominal contínua màxima inferior o igual a 250 W. La potència disminueix progressivament fins que finalment, s'interromp abans que la velocitat del vehicle arribi als 25 km/h o si el ciclista deixa de pedalar.
- A tots els efectes es considera bicicleta (pot anar per carrils-bici, pistes forestals, no requereix matrícula, permís de conduir ni assegurança).

Sisena part.

Altres funcions

1. PROTECCIÓ CIVIL

116. Què és la protecció civil?

La protecció civil es defineix pel Tribunal Constitucional com un conjunt d'accions dirigides a evitar, reduir o corregir els danys causats a persones i béns per tota classe de mitjans d'agressió i pels elements naturals o extraordinaris en temps de pau quan l'amplitud i la gravetat de llurs efectes els fa assolir el caràcter de calamitat públic

117. Quines són les funcions bàsiques de la protecció civil?

Les funcions bàsiques de la protecció civil són:

- a. La previsió dels riscos greus, entesa com a anàlisi objectiva d'aquests i llur localització en el territori.
- b. La prevenció, entesa com el conjunt d'actuacions encaminades tant a la disminució dels riscos com a llur detecció immediata, mitjançant la vigilància.
- c. La planificació de les respostes davant les situacions de greu risc col·lectiu i les emergències, i també l'estructura de coordinació, les comunicacions, el comandament i el control dels diferents organismes i entitats que actuen en aquestes respostes.
- d. La intervenció per a anul·lar les causes i paliar, corregir i minimitzar els efectes de les catàstrofes i de les calamitats públiques.
- e. El restabliment dels serveis essencials i la confecció de plans de recuperació de la normalitat en els termes establerts per la Llei.
- f. La preparació adequada de les persones que pertanyen als grups d'intervenció.

- g. La informació i la formació de les persones i els col·lectius que puguin ésser afectats per riscos, catàstrofes i calamitats públiques.

118. Qui conforma l'estructura bàsica de protecció civil?

La protecció civil a Catalunya s'organitza en una estructura integrada per:

- a. Les administracions públiques
- b. Els serveis d'autoprotecció
- c. El voluntariat de protecció civil

119. Quines són les autoritats de protecció civil?

Són autoritats de protecció civil:

- a. L'alcalde, en l'àmbit municipal que pot encomanar funcions de direcció dels plans municipals als tinents d'alcalde o d'alcaldesa, i, si hi manquen, als altres regidors o regidores.
- b. El conseller o consellera d'Interior, en l'àmbit de Catalunya, sens perjudici de les funcions que corresponguin al president o presidenta de la Generalitat en el cas de delegació en emergències declarades "de interès nacional", segons la legislació de l'Estat.

Les autoritats de protecció civil són els directors o directores dels plans dels respectius àmbits territorials. En el cas d'impediment davant les emergències, els han de substituir les persones indicades pel pla corresponent.

120. Quines competències corresponen a l'alcalde o l'alcaldesa en matèria de protecció civil?

Correspon a l'alcalde o alcaldessa:

- a. Elaborar i sotmetre a l'aprovació del ple de l'ajuntament el Pla bàsic d'emergència municipal, els plans específics municipals, els plans d'actuació municipal, i, en general, qualsevol altre instrument de planificació de protecció civil d'àmbit municipal.

- b. Elaborar i proposar al ple de l'ajuntament o a la comissió de govern, segons escaigui, les disposicions que en l'àmbit municipal s'hagin de dictar en matèria de protecció civil.
- c. Elaborar i mantenir el catàleg de recursos i serveis mobilitzables per a la protecció civil en el municipi.
- d. Declarar l'activació dels plans de protecció civil d'àmbit municipal davant qualsevol situació de greu risc col·lectiu, de catàstrofe o de calamitat pública que ho requereixi i, subsidiàriament, l'activació dels plans d'autoprotecció, declarar-ne la desactivació si l'evolució de la situació ho permet, i comunicar al conseller o consellera de Governació l'activació i la desactivació dels dits plans, mitjançant el Centre d'Emergències de Catalunya.
- e. Exercir la direcció i el comandament superiors i la coordinació i la inspecció de tots els serveis i els recursos afectes al pla municipal activat i de les actuacions que es facin, sens perjudici de les funcions que corresponen al conseller o consellera de Governació en el cas d'activació d'un pla de la Generalitat.
- f. Presidir la Comissió Municipal de Protecció Civil.
- g. Exercir la direcció superior del Centre de Coordinació Operativa Local.
- h. Requerir a les entitats privades i als particulars la col·laboració necessària per a complir les obligacions establertes per aquesta Llei.
- i. Exercir les facultats d'inspecció atribuïdes per l'article 25 de la Llei LPCC
- j. Exercir la potestat sancionadora, en els termes establerts per la Llei LPCC
- k. Exercir les altres funcions i facultats que li assigni la legislació vigent.

121. Quines accions corresponen als plens dels ajuntaments en matèria de protecció civil?

Correspon al ple de l'ajuntament:

- a. Aprovar el Pla bàsic d'emergència municipal, els plans específics municipals, els plans d'ac-

tuació municipal i, en general, qualsevol altre instrument de planificació de protecció civil d'àmbit municipal.

- b. Crear la Comissió Municipal de Protecció Civil.
- c. Les altres funcions que li atorgui la legislació vigent.

122. Quins municipis estan obligats a crear la comissió municipal de protecció civil?

Els municipis amb més de cinquanta mil habitants, els municipis que, sense arribar a aquesta població, tenen en llur terme empreses, entitats, centres o instal·lacions obligats a adoptar plans d'autoprotecció, segons el que estableix l'article 7, de la LPCC.

També estan obligats els municipis amb una població superior als vint mil habitants i els que, sense arribar a aquesta població, tenen la consideració de turístics o els que són considerats de risc especial per llur situació geogràfica o llur activitat industrial, segons la Comissió de Protecció Civil de Catalunya.

En la resta de municipis, la creació d'aquesta comissió és facultativa i correspon de decidir-ho, si és procedent, al ple de l'ajuntament.

123. Quins municipis han de tenir un pla d'emergències?

Els municipis amb una població superior als vint mil habitants i els que, sense arribar a aquesta població, tenen la consideració de turístics o els que són considerats de risc especial per llur situació geogràfica o llur activitat industrial, segons la Comissió de Protecció Civil de Catalunya, han d'elaborar i aprovar plans bàsics d'emergència municipal que garanteixin la coordinació i l'aplicació correctes en llur territori del Pla de protecció civil de Catalunya.

124. Qui aprova el pla bàsic d'emergències municipal?

Els plans bàsics d'emergència municipal són aprovats pels plens de les corporacions municipals respecti-

ves, amb la informació pública i l'informe previs de la comissió municipal de protecció civil, si n'hi ha, i són homologats per la Comissió de Protecció Civil de Catalunya.

125. Què són els plans de protecció civil?

Els plans de protecció civil són eines de planificació que estableixen el funcionament i l'organització dels recursos humans i materials per millorar la resposta davant d'emergències o risc greu. Els plans de protecció civil poden ser territorials, especials i d'autoprotecció.

126. Quines conseqüències pot tenir no activar el pla?

No es disposaria del mecanisme jurídic que permet aplicar mesures d'emergència que limitin determinats drets de la població per garantir la seva seguretat.

A més, alguns ajuts i subvencions per cobrir els danys i les despeses ocasionades per l'emergència estan condicionats a aquesta activació formal o declaració d'emergència del municipi.

127. Quins ajuts es poden sol·licitar després d'una emergència?

Cada Administració gestiona uns ajuts determinats, cal consultar els conceptes i els requisits que estableix cada línia d'ajuts:

L'Administració de l'Estat, a través del Decret 307/2005 de 18 de març i també de la declaració del procediment de zona afectada greument per una emergència de protecció civil, si s'escau.

El Departament de la Presidència de la Generalitat.

Les diferents diputacions provincials.

A més, el Consorci de Compensació d'Asseguradors assumeix les despeses dels danys assegurats en la major part de les emergències excepte per alguns riscos greus.

128. Com s'activa el Pla d'emergències?

D'acord als procediments previstos en el propi pla.

A més, és necessària la comunicació formal al Centre de Coordinació Operativa de Catalunya (CECAT).

129. Com s'estableix la coordinació entre el Centre d'Emergències de Catalunya i el municipi?

El CECAT envia avisos mitjançant SMS i comunicats per correu electrònic informant sobre qualsevol situació potencial de risc o emergència produïda als contactes que disposa dels municipis. Així mateix dona suport als municipis durant una emergència quan sobre passa la seva capacitat de resposta.

El municipi ha d'informar de l'activació del Pla i de qualsevol circumstància rellevant en relació amb el seguiment d'una emergència.

Les comunicacions es realitzen sempre i com a mínim amb el Centre Receptor d'Alarmes (CRA) definit al pla d'emergència municipal (sovint la policia local si es disposa).

A banda del telèfon actualment la majoria de municipis de Catalunya estan adherits a la xarxa RESCAT que suposa un sistema de comunicació alternatiu més robust en cas de caiguda de les telecomunicacions.

130. Què són els plans territorials?

Els plans territorials preveuen, amb caràcter general, les emergències que es poden produir en el seu àmbit. Els nivells bàsics de planificació són el conjunt de Catalunya i els municipis. No obstant això, poden haver-hi plans d'àmbit territorial supramunicipal.

131. Quins són els plans territorials existents?

Els plans territorials existents són:

- Pla de protecció civil de Catalunya. (PROCICAT).
- Pla d'actuació del PROCICAT: emergències per episodis de contaminació a l'Ebre aigües avall de l'embassament de Flix.

- Pla d'actuació del PROCICAT: emergències per risc de subsidències en el barri de l'Estació. (Sallent).
- Pla d'actuació del PROCICAT per pandèmies.
- Pla d'actuació del PROCICAT: emergències en el transport de viatgers per ferrocarril.

132. Què són els plans especials?

Els plans especials estableixen les emergències generades per riscos concrets la naturalesa dels quals

requereix uns mètodes tècnics i científics adequats per a avaluar-los i tractar-los.

Són objecte de plans especials, en els àmbits territorials que ho requereixin, les emergències produïdes pels riscos d'inundacions, sísmics, químics, de transport de mercaderies perilloses, d'incendis forestals i volcànics i els altres que determini el Govern, sens perjudici de la legislació vigent.

133. Quins són els principals plans especials?

- Pla especial d'emergència exterior del sector químic de Catalunya (PLASEQCAT).
- Pla especial d'emergències per incendis forestals de Catalunya (INFOCAT).
- Pla especial d'emergències per inundacions de Catalunya (INUNCAT).
- Pla especial d'emergències per accidents en el transport de mercaderies perilloses per carretera i ferrocarril a Catalunya (TRANSCAT).
- Pla especial d'emergències per nevades a Catalunya (NEUCAT).
- Pla especial d'emergències per allaus a Catalunya (ALLAUCAT).
- Pla especial per a emergències aeronàutiques a Catalunya (AEROCAT).
- Pla especial d'emergències per contaminació accidental de les aigües marines a Catalunya (CAMCAT).
- Pla especial d'emergències sísmiques a Catalunya (SISMICAT).

- Pla especial d'emergències per al risc radiològic (RADCAT).
- Pla Especial d' Emergències per Risc de Vent a Catalunya (VENTCAT).
- Pla Especial d'Emergències per pandèmies

134. Què són els plans d'autoprotecció ?

Els PAU preveuen, per a determinats centres, empreses i instal·lacions, les emergències que es poden produir com a conseqüència de llur pròpia activitat i les mesures de resposta davant situacions de risc, de catàstrofes i de calamitats públiques que els poden afectar.

135. Qui aprova els plans especials d'emergències generats per riscos de la naturalesa, o els produïts per aquelles causes que determini el Govern?

L'aprovació dels plans especials generats per riscos de la naturalesa correspon al Govern, d'acord amb els requisits establerts per la legislació vigent, i amb l'informe previ de la Comissió de Protecció Civil de Catalunya. En el procediment d'elaboració i d'implantació participen les entitats locals, i també les associacions, les entitats i els altres organismes afectats, en els termes fixats per reglament.

136. Què són els simulacres?

Els plans de protecció civil, tant autonòmics com municipals i d'autoprotecció, requereixen la realització de simulacres per poder posar en pràctica els procediments previstos i perquè els diferents integrants del Plans coneguin quines són les seves funcions. Es poden fer amb escenaris reals i la mobilització de mitjans o posant en pràctica només la presa de decisions amb els simulacre de despatx.

Els simulacre i les accions de formació i difusió interna als membres de l'estructura d'un pla d'emergència constitueixen la implantació del pla, necessària per al seu bon funcionament en un cas real.

137. Què és el Centre de coordinació operativa municipal?

Els ajuntaments que per llei estan obligats a adoptar plans de protecció civil han de crear i mantenir centres de coordinació operativa que actuaran en coordinació amb el CECAT.

Són centres de coordinació que creen i mantenen els ajuntaments en les condicions que fixi per reglament el Govern actuant en coordinació amb el CECAT.

138. Estan obligats els ciutadans a col·laborar en les tasques de protecció civil?

Els ciutadans tenen el dret a col·laborar en les tasques de protecció civil, d'acord amb el que estableixen els plans, i tenen el deure de col·laborar d'acord amb el que disposa la LPCC, i disposen les autoritats de protecció de protecció civil.

139. Qui està obligat a adoptar mesures d'auto protecció?

Les persones, les empreses i, en general, les entitats i els organismes que fan activitats que poden generar situacions de greu risc col·lectiu, de catàstrofe o de calamitat pública, i també els centres i les instal·lacions, públics i privats, que poden resultar afectats de manera especialment greu per situacions d'aquest caràcter, són obligats a adoptar mesures d'autoprotecció i a mantenir els mitjans personals i materials necessaris per a afrontar situacions de risc i d'emergència.

140. Quines mesures d'emergència per protegir a la població pot acordar l'autoritat de protecció civil quan activa un pla?

Entre les mesures d'emergència, correspon a l'autoritat de protecció civil, acordar les següents:

- Evacuar o allunyar les persones dels llocs de perill.

- Recomanar el confinament de persones en llurs domicilis o en llocs segurs, d'acord amb les previsions dels plans corresponents.
- Restringir l'accés a zones de perill o zones d'operació.
- Limitar i condicionar l'ús de serveis públics i privats i el consum de béns.
- Les altres que es considerin necessàries d'acord amb el que estableix el pla que en cada moment s'apliqui.

141. Quines altres mesures permet aplicar l'activació del pla

D'acord amb la Llei de Protecció civil de Catalunya l'activació d'un pla permet:

- Ordenar a les persones la prestació de serveis destinats a afrontar l'emergència, de manera proporcionada a la situació creada i a les possibilitats de cadascú.
- Ordenar la requisició, la intervenció i l'ocupació temporal i transitòria dels béns necessaris per a afrontar l'emergència.
- Ordenar l'ocupació de locals, d'indústries i de tota classe d'establiments.

2. ESPECTACLES PÚBLICS I ACTIVITATS RECREATIVES

142. Què són els espectacles públics i les activitats recreatives de caràcter extraordinari?

Els espectacles públics i les activitats recreatives de caràcter extraordinari són les que es duen a terme esporàdicament, en establiments oberts al públic, que tenen llicència, autorització o comunicació prèvia, per a una activitat diferent de la que es pretén realitzar. També ho són els que es duen a terme en espais oberts al públic i altres locals que, tot i no tenir la condició d'establiment obert al públic amb llicència o autorització, compleixen les condicions exigibles per

a dur-hi a terme els espectacles públics o les activitats recreatives extraordinàries citades.

143. És necessària una llicència per obrir un establiment públic per a dur-hi a terme espectacles públics activitats recreatives?

Si. L'obertura d'establiments oberts al públic per a dur-hi a terme espectacles públics i activitats recreatives, i també l'organització d'aquests espectacles i activitats, requereixen l'obtenció prèvia de les llicències o les autoritzacions establertes per aquesta llei.

144. Cal una autorització pels espectacles públics i les activitats recreatives de caràcter extraordinari? I qui l'atorga?

Els espectacles públics i les activitats recreatives de caràcter extraordinari estan sotmesos a autorització de la Generalitat, llevat que es duguin a terme en municipis de més de 50.000 habitants o que es duguin a terme amb motiu de festes i revetlles populars. En aquests casos, estan sotmesos a llicència municipal.

Setena part.

La seguretat privada

145. Què és la seguretat privada?

La seguretat privada és el conjunt d'activitats, serveis, funcions, i mesures de seguretat adoptades, de forma voluntària o obligatòria, per persona física o jurídica, pública o privada, realitzada o prestada per empresa de seguretat, despatxos de detectius privats y personal de seguretat privada per a fer front a actes deliberats o riscos accidentals , o per a realitzar esbrinaments sobre persones i bens, amb la finalitat de garantir la seguretat de les persones, protegir el seu patrimoni i vetllar pel normal desenvolupament de les seves activitats.

146. Si l'ajuntament disposa d'una central d'alarmes pròpia on es reben les senyals dels edificis i instal·lacions municipals per evitar intrusions indesitjades, és possible que alguna botigues del poble es connectin a la central d'alarmes de l'ajuntament?

No, no és possible, només poden donar servei d'alarmes les empreses autoritzades a tal efecte l'article 5.3 de la LSP, estableix que:

Les entitats públiques o privades podran constituir, prèvia autorització del Ministeri de l'Interior o de l'òrgan autonòmic competent, centrals receptores d'alarmes d'us propi per a la connexió, recepció, verificació, i en el seu cas, resposta i transmissió de les senyals d'alarma que rebin dels sistemes de seguretat instal·lats en bens immobles o mobles de la seva titularitat, sense que es puguin donar a traves de les mateixes cap servei a tercer.

147. Quines són les professions que es contemplen en seguretat privada?

- Vigilants de seguretat i la seva especialitat.
- Escoltes privats.
- Guardes rurals i les seves especialitats.
- Caps de seguretat.
- Directors de seguretat.
- Detectius Privats.

148 Quines són les funcions d'un vigilant de seguretat?

- a. Exercir la vigilància i protecció de béns, establiments, llocs i esdeveniments, tant privats com públics, així com la protecció de les persones que puguin trobar-se als mateixos, portant a terme les comprovacions, registres i prevencions necessàries pel compliment de la seva missió.
- b. Efectuar controls d'identitat, d'objectes personals, paqueteria, mercaderies o vehicles, inclòs l'interior d'aquests, en l'accés a l'interior d'immobles o propietats on prestin servei, sense que, en cap cas, puguin retenir la documentació personal, però sí impedir l'accés a aquests immobles o propietats. La negativa a exhibir la identificació o a permetre el control dels objectes personals, de paqueteria, mercaderia o del vehicle facultarà per impedir als particulars l'accés o per ordenar-l'abandonament de l'immoble o propietat objecte de la seva protecció.
- c. Evitar la comissió d'actes delictius o infraccions administratives en relació amb l'objecte de la seva protecció, realitzant les comprovacions necessàries per prevenir-los o impedir la seva consumació, havent oposar-se als mateixos i intervenir quan presenciaren la comissió d'algun tipus d'infracció o sigui precisa la seva ajuda per raons humanitàries o d'urgència.
- d. En relació amb l'objecte de la seva protecció o de la seva actuació, aturar i posar immedia-

tament a disposició de les Forces i Cossos de Seguretat competents als delinqüents i els instruments, efectes i proves dels delictes, així com denunciar els que cometin infraccions administratives. No podran procedir a l'interrogatori d'aquells, si bé no es considerarà com a tal l'anotació de les seves dades personals per a la seva comunicació a les autoritats.

El que disposa el paràgraf anterior s'entén sense perjudici dels supòsits en què la Llei d'enjudiciament criminal permet a qualsevol persona practicar la detenció.

- e. Protegir l'emmagatzematge, recompte, classificació, transport i dispensat de diners, obres d'art i antiguitats, valors i altres objectes valuosos, així com el manipulat d'efectiu i altres processos inherents a l'execució d'aquests serveis.
- f. Dur a terme, en relació amb el funcionament de centrals receptores d'alarmes, la prestació de serveis de verificació personal i resposta dels senyals d'alarmes que es produeixin.

A més, també podran realitzar les funcions de recepció, verificació no personal i transmissió a les Forces i Cossos de Seguretat que l'article 47.1 de la Llei de seguretat privada reconeix als operadors de seguretat.

- 3 Els vigilants de seguretat es dedicaran exclusivament a les funcions de seguretat pròpies, no podent simultaniejar amb altres no directament relacionades amb aquelles.
- 4 Correspon als vigilants d'explosius, que hauran d'estar integrats en empreses de seguretat, la funció de protecció de l'emmagatzematge, transport i altres processos inherents a l'execució d'aquests serveis, en relació amb explosius o altres objectes o substàncies perilloses que reglamentàriament es determinin.

149 Pot un auxiliar de seguretat fer les tasques que la llei preveu per a un vigilant de seguretat?

En cap cas un auxiliar de seguretat pot fer les tasques previstes pels vigilants de seguretat.

150. En els serveis de seguretat privada: són els vigilants d'empreses privades de seguretat els únics que poden visualitzar les imatges que es capten per les càmeres de videovigilància?

Efectivament. Els serveis de videovigilància consisteixen en l'exercici de la vigilància a través de sistemes de càmeres o càmeres de vídeo, fixes o mòbils, capaços de captar i gravar imatges i sons, inclòs qualsevol mitjà tècnic o sistema que permeti els mateixos tractaments que aquestes. Quan la finalitat d'aquests serveis sigui prevenir infraccions i evitar danys a les persones o béns objecte de protecció o impedir accessos no autoritzats, seran prestats necessàriament per vigilants de seguretat o, en el seu cas, per guardes rurals.

Generalitat de Catalunya

**Diputació
Barcelona**

Diputació Tarragona

Diputació de Girona

Diputació de Lleida

ACM

Associació
Catalana
de Municipis

C/ València, 231, 6a | 08007 Barcelona | ☎ 93 496 16 16
acm@acm.cat | **acm.cat**